

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કલ્લે કાયલ્લં, તં અઙ્ગંચિય કરેહુ તુરમાણા ।

વહુવિગ્ગો હુ મુહુત્તો, મા અવરણં પઠિસ્સેહ ॥ ૧ ॥

“જે કાલે કરણું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજેજ અને તે પણ ઉતાવળે કર, કારણકે એક સુહર્ત (બે ઘડી) પણ ઘણા વિધ્નવાળું હોય છે, માટે ખપોર સુધી પણ ખમીશ નહીં”
(વિલંબ કરીશ નહીં.)

પુસ્તક ૩૯ મું.] ભાદ્રપદ -સંવત ૧૯૭૬. વીર સંવત ૨૪૪૯. [અંક ૬ ફો.

એથી ભલા.

સંગ્રાહક-રાજપાળ મગનલાલ વહોરા. રાજભુવન-ખાખરેચી.

- જ્ઞાની થઈ વાતો કરી, જીવ ધર્મ પ્રધન મોક્ષની;
નહિ આચરણ રાખ્યાં રૂઠાં, તો એથી કી મૂર્ખા ભલા. ૧
- જીવીને જીવાડ્યા નહિ બીજા, પોષ્યું કમાઈ પિંડને;
પરમાર્થ સાધ્યો નહિ જરા, તો એથી કી મૂખ્યા ભલા. ૨
- નાણું છતાં નહિ ભોગવ્યું, નહિ વાપર્યું સત્કર્મમાં;
ઉંડું દબાવ્યું ભોંયમાં, કંગાળ તો એથી ભલા. ૩
- આંખો છતાં દેખ્યો નહિ, સત્યથે નીતિનો રૂઠો;
ચાલ્યા અનીતિ આદરી, તો એથી કી અંધા ભલા. ૪
- કામ નવ કીધાં મરદ-થઈને મરદને છાગતાં;
ખૂદીના ક્યાં જીવ આપને, તો એથી કી હીજડા ભલા. ૫
- મિત્રો વળાના થઈ રહ્યા, નિજ સ્વાર્થકરે કારણે;
રહ્યા સહેતા નવ શિષ્યા, તો એથી કી પત્યર ભલા. ૬

૨૬૮

શ્રી સૈન ધર્મ પ્રકાશ.

માણસ થકને જીવનનો, ઉદ્દેશ સૌ જાણ્યું નહિ;	
અર્થો થઈ રખડ્યા પધે, તો એયદી ભૂચર બસા.	૭
કર્તવ્યનાં સંભાળેના, યોગ્યા સદુની આગળે;	
પોને પગથી દૂર ના, તો એયદી ગઈભ બસા.	૮
શિક્ષક છતાં શિષ્યો ભણી, સહભાવ રાખીને સદા;	
ચારિત્રશાળી નવ કર્યા, યોગ્યા તો એથી ભસા.	૯

અનિત્યભાવના.

ચતુરનર! શાને પંપાળે પુદ્ગલને ?

શાને પંપાળે પુદ્ગલને ?.....	ચતુરનર૦
ભવ ભવ ધાર્યાં પોપ્યાં શરીરને, ત્યાગ્યાં સપાટે જળને;	
નવીન બ્રહ્માં તન કઈ કઈ કર્મથી, અન્તે ભેટ્યાં અનળને.....	ચતુર૦
ચંદ્રકળા સમ ખીલે ક્ષણમાં, રીઝવે ભ્રમરીઆ કમળને;	
અન્ય પળે કિન્તુ કરભાતાં, ખરી પટી લે ભૂમળને.....	ચતુર૦
માંસ ફિર ભરી ચામની થેલી, વૃદ્ધિ કરે અરિદળને;	
નિજ નૃત્યે કરે આગમ થેલી, દૂર ધર્મપરિમળને.....	ચતુર૦
જળ પરપોટ વિદ્યુત્ ચમકારો, વિણુસે પતાયું જળમેં;	
નાશવંત મુસાફરખાતું, કાળ છેડાવે પળમેં.....	ચતુર૦
રસ સુવાસિત મદન લુંટશે, સંચીત આતમખળને;	
કામળતા વધતાં તપ થટતાં, નહિ આખે શિવકળને.....	ચતુર૦
હિંસા ચોરી કપાય કરાવે, કાય કુકર્મો જળને;	
દન્દિયમસ્ત બની સદ્ધર્મથી, તોડે મનના વળને.....	ચતુર૦
અંગ તમાવી જંગ મચાવી, જીવન થટી પળ વિપળને;	
રસનાએ રટવા વીર યોજી, આત્મ કરાં તત્ત્વ કળને.....	ચતુર૦
ધન્ય જીવન ધર્મધૂત લગાવી, વિપવથી વશ કર ખળને;	
પત વનિદિ દુઠી પાતિકડાં દાડી, સુંદર શિવપુર ચલને.....	

ચતુરનર ! ના પંપાળ પુદ્ગલને.

“ સુંદર ”

પ્રસ્તાવીક કાવ્ય.

૧૬૯

પ્રસ્તાવિક કાવ્યો.

એક ધરી આધી ધરી, આધીમેં પણ આધ;
કરીએ સંગત સંતકી, તો થોડે ડાટી અપરાધ.

+ + + +
કહેના સો કછુ ઝાર હે, કરના સો કછુ ઝાર;
કહેના સો કરના નહિ, એ પ્રભુજીકા ચાર.

+ + + +
સત્ય વસે એ શરીરમાં, સૂઝે સાચો વિચાર;
બુદ્ધિ પ્રકાશ વધે બહુ, અંતે થાય ઉદ્ધાર.

+ + + +
સત્ય દયા તપ શૈલ્ય એ, પાદ ધર્મના ચાર;
જેના હૃદયમાં એ વસે, ઉત્તમ એનો આચાર.

+ + + x
શક્તિ માફક કીજીએ, દાન પુન્ય વહેવાર;
અનૃતને દૂર રાખીએ, એજ ખરો આચાર.

+ + + +
તારું ચિંતવ્યું ના કરું, મારું ચિંતવ્યું હોય;
અણચિંતવ્યું એવું કરું, જે તુજ ચિત્ત ન હોય.

x x x x
કરજ કહી કરશે નહિ, કરજ કષ્ટની ખાણ;
કરજ મરદને દુઃખી કરે, માનો સત્ય પ્રમાણ.

+ + + +
દેશ્વર ખૂડે જે કરે, તે સારાને માટ;
સમજ સજ્જન થો તજ, અંતરના ઉચાટ.

+ + + +
સમજ સમજ મન માનવી, શીખ સજ્જનની રીત;
પદ શયુને તજ દહ, પ્રભુ સાથે કર પ્રીત.

+ x + +
કામ કોઈ મદ લોભને, મોહ છોડી દે ચાર;

૧૭૭

જીન ધર્મ પ્રકાશ.

એમાં તારૂં નહિ વળે, એ છે દુઃખ દેનાર.

+ + + +

સત્ય દયાને સ્થાન દે, કર ધાર્મિક વહેવાર;

નૃદુર કહી નવ બોલશે, તો સફળ થાય સંસાર.

+ + + +

ચિન્તાથી ચતુરાઈ થોડે, થોડે રૂપ રંગ જ્ઞાન;

આવરદા આધી રહે, ચિન્તા ચિતા સમાન.

+ + + +

કરજ મરદને આંટવે, રીઆવે દીન રેણ;

ભારે ભારે ભારથી, દેણ ખરે દુઃખદેણ.

+ + + +

વિદ્યાધનથી સુખ મળે, વધે માન સન્માન;

સમજ વધે પશુતા ટળે, વિદ્યા બહુ બળવાન.

+ + + +

મળવા નીતિ નમ્રતા, ચપળપાયું ચતુરાઈ;

પદાવળે સહુ બાળકા, વિદ્યા જે વરદાઈ.

+ + + +

વડી ટેવની વાત, ટળે નહી ટાળી સહી;

પડી પડાળે ભાત, કાટે પણ કીટે નહિ.

+ + + +

કરતા કરતી છાંયડી, કાળતણી થટમાળ;

શોક દરખ સાને કરો, જગની સહી જગજાળ.

+ + + +

રાત્રે વહેલા જે સુઈ, વહેલા ઉઠે વીર;

બળ બુદ્ધિ ને ધન વધે, સુખમાં રહે શરીર.

+ + + +

શુભ શીખામણ સમજાવે, પ્રભુ આપે કર હેત;

અંતે અવિચળ એજ છે, ચેત ! ચેત ! નર ચેત !

સંગ્રાહક-શિવશંકર રેવાશંકર ભટ્ટ.

શિવસુવન-ખાખરેચી.

સમાજની ઉન્નતિ માટે સમયોચિત કેળવણીનો પ્રચાર કરો. ૧૭૧

સમાજની ઉન્નતિ સમયોચિત કેળવણીનો પ્રચાર

ઉદાર અને નિઃસ્વાર્થ ભાવે કયાં વગર શી રીતે થઈ શકશે?

જિનેશ્વર પ્રભુએ એકાન્ત વિધિ-નિષેધ કરેલ નથી, એટલે આ કરવું જ અને આ નજર કરવું એવું આગ્રહભર્યું કથન ભગવાને નથી કર્યું; પરંતુ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ ને ભાવ તપાસીને જે કરવું-આદરવું ઘટે કે જે તજવું-પરિહરવું ઘટે તે તો દંભ સહિત-સરલ ભાવે (નિષ્કપટપણે) જ આદરવું કે તજવું એવી પરમદેવ પરમાત્માની ખાસ આજ્ઞા લક્ષ્યમાં રાખવા યોગ્ય છે. તે તરફ હુ-લક્ષ્ય કરવું નજર ઘટે. ઉપરોક્ત આજ્ઞાને ન્યાં સુધી શુદ્ધ સરલ ભાવે અનુસારવામાં સહુ ચતુર્વિધ સંઘ-સાધુ સાધ્વી શ્રાવક ને શ્રાવિકાઓ સાવચેતી રાખતા હતા ત્યાં સુધી પ્રભુના પવિત્ર શાસનતંત્રને યથાશક્તિ ને યથાયોગ્ય અનુસરનાર ચતુર્વિધ સંઘ-સમાજ સારી ઉન્નતિવાળી સ્થિતિમાં ધિરાજતો હતો-તેની બાહ્ય આંતરસ્થિતિ ઉન્નત ને અગાધિત હતી; પરંતુ ન્યારથી પ્રભુની એકાન્ત હિતકારી આજ્ઞા તરફ મોહ કે સ્વાર્થઅંધતાદિક અનેક ઔપાધિક કારણોથી હુલ્લેસ થયું ને વધતું ગયું ત્યારથીજ સમાજની અવનતિ શરૂ થઈ અને તે ઉત્તરોત્તર વચ્ચી ગઈ. શાસ્ત્રકાર હીકજ કહે છે કે ‘પવિત્ર શાસ્ત્ર-આજ્ઞાને આગળ કરતાં વીતરાગ પ્રભુનેજ આગળ કયાં લેખાય અને વીતરાગ પ્રભુને આગળ કરીને-સન્મુખ રાખીને પ્રત્યેક કાર્ય કરે તેમને નિયમા સર્વ કાર્યની સિદ્ધિ થાયજ’ એથી ઉલટી દિશાએ સ્વચ્છંદતાવશ ચાલતાં પગલે પગલે સ્ખલના થવાથી કાર્યની હાનિજ થવા પામે. જે સંઘ-સમાજ પ્રથમ ભારે ઉન્નતિ પદે ધિરાજતો હતો તે સંઘ-સમાજ સાવ અવનતિના ખાણમાં પડી પાયમાલ થાય છતાં તેના ગણુતા અગ્રેસરો-નાયકો તેની અવનતિનાં ખરાં કારણો તપાસવા અને તે બનતી નાટીદે દૂર કરવા કશી પરવા ન કરે-ઉપેક્ષા કરે તે તેમને કેટલું બધું લલ્લતરપદ લેખવા યોગ્ય છે? અત્યારે ન્યાં ત્યાં સંઘ-સમાજના ગણુતા નાયકોમાં સન્નાપ્રિયતા વધી ગયેલી હોય છે, તેથીજ બહુધા તેઓ નથી કોઈને નમાયું આવી શકતા ને નથી કોઈ નિઃસ્વાર્થ સેવાકારકોની નિઃસ્વાર્થ સેવાને ખબર સ્વીકારી શકતા, કે નથી તેમનાં હિતવચ્ચનોની ખબર કશી પરવા કરતા. આવી સ્થિતિનું પરિણામ શું આવે તે સદ્દય સદગતો તો સહેજે સમજી શકેજ.

વર્તમાનકાળે ન્યાં ત્યાં આગળી સમાજમાં અચોતો અઢગક પૈસા થણેભાગે પાહ પાહ પાકસાવવાની ખાતર પોતાને મનગમતે માર્ગે ખર્ચાય છે. હવે તો તેવે વ્યર્થ માર્ગે પૈસા નહીં ખર્ચતાં આગળી સંતાનોને સમયોચિત ઉન્નતિ

પ્રકારની વ્યવહારિક નૈતિક અને ધાર્મિક કેળવણી એક સાથે મળે એવો વિવેક-સર પ્રબંધ કરવામાં તે ખર્ચાંબો જોઈએ. આપણામાં આરોગ્યતા સાચવવા જેટલું બાન પણ આવતું નથી; તેથી માટેા ભાગ અનેક પ્રકારના રોગોથી પીડાય છે. તેવા રોગી-દુઃખી જનોનું દુઃખ નિર્મૂળ કરવા કેને ખરી લાગણી છે? એનાં મૂળ કારણોની તપાસ ખાત્રીપૂર્વક કરી કરાવી કાયમને માટે તેમનાં દુઃખ દૂર થાય તેવી ખરી લાગણી પ્રગટાવવી જોઈએ. નકામાં આડાં ખર્ચાં અટકાવી દ્રવ્યને સન્માર્ગે લગાવવું જ હોય તો તેવાં અનેક પુન્યમાર્ગો છે. સમયોચિત ખરી કેળવણીના યોગે એ બધું સમજી શકાશે. સમાજનું કોઈ કુટુંબ દુઃખી ન રહે એવી લાગણી રાખી સહુએ પોતપોતાની (ઉચિત) ફરજ બજાવવા મંડી પડવું જોઈએ. ઇતિશમ.

સ. ક. વિ.

દેહ મન ને ઈન્દ્રિયના દમનથી થતા અનેક લાભ.

૧ શુદ્ધ હવા પાણી અને અન્ન લેવા સાથે સ્વઆરોગ્ય ટકાવી રાખવા. માટે સહુ કોઈને પોતાને ફાવે તેવી એટલે બની શકે તેવી બતમહેનત કરીને કે જરૂરી પ્રસંગે પણ આલીને શરીરને કસવાની ભારે જરૂર છે.

૨ બહુ દિવસો સુધી અંગકસરત કર્યા વગર કદાચ આવે છે-શરીર નબી શકે છે ખરું, પણ નિરોગી રહી શકતું નથી, તેથીજ પ્રકૃતિને માફક આવે એવી ગમે તે બતની અંગમહેનતની આરોગ્ય સાચવવા માટે ખાસ આવશ્યકતા રહે છે. ખરી અંગમહેનત કરવાથી મન પણ પ્રસન્ન રહે છે, એટલે મગજનું કામ પણ સાચું થઈ શકે છે, તે વગર મગજ ઠીક કામ કરી શકતું નથી.

૩ જેમ લોહ-લોહું પડ્યું પડ્યું કટાઈ-ખવાઈ બંધ છે તેમ શરીર પણ બતમહેનત વગર-અંગકસરત કર્યા વગર અનેક બતનાં રોગોનું સ્થાન બની વિનાશ પામે છે. અંગકસરત-બતમહેનત એક અચ્છા પૌષ્ટિક ખોરાક જેવી ગરજ સારનાર નીવડે છે.

૪ શુદ્ધ અન્ન જળ સાથે ખુદલી હવા-ચાખ્ખી હવામાં અંગ કસરત કરનારનું આરોગ્ય આખાદ ટકી રહે છે.

૫ બતમહેનતથી પાચનશક્તિ ઠીક ઠીક બની રહે છે.

૬ ખુદલા પણ ખુદલી હવામાં અનેક વ્યવહારિક પ્રસંગે જતે જવા આવવાની ટેવ રાખવાથી સહેજે અંગકસરતનો લાભ મળી શકે છે. તેથીજ શૈયાદિક અર્થે જેમ બને તેમ બહાર ખુદલી હવામાં જવાનો અભ્યાસ રાખવો સહુને માટે સુખાકારી લેખાવો જોઈએ.

૭ પાચખાનાદિક અશુચિસ્થાનોમાં કાયરતાથી શૈયા અર્થે જનારની તબી-

શરીર આરોગ્ય સાચવવા બ્રહ્મચર્ય પાળવાની ભારે અગત્ય ૧૭૩

યત બગડવાનો વધારે સંભવ છે.

૮ ખીન્ન પશુ આવશ્યક (જરૂરનાં) કામ અને ત્યાં સુધી ખીન્નને આધારે નહીં છોડતાં બતેજ કરવાની ટેવ પાડવાથી શરીરમાં સારી સ્ફૂર્તિ-બળશક્તિ રહે છે અને કામ પશુ ધારેલા વખતે નિયમિત બની શકે છે. ખીન્નને તો અણુ-છુટકેજ કામ બતાવવાં બેઠંજો. ખીન્નના આધારેજ રહેનારનાં કેટલાંક કામ અધુરું રહેવાથી કે અનિયમિત થવાથી પોતાને ઠીક સંતોષ મળતો નથી.

૯ શ્રીમંતાદિક જેઓ હર કંઈ કામ પરના આશ્રયથીજ કરવાનું રાખે છે તેઓનાં શરીર સાવ નાબુદ-માંદલાં જેવાં રહે છે. તેમને ઘણું ભાગે પાચનક્રિયા મંદી રહેલી હોવાથી અનેક બતની ઉત્તેજક દવાઓ લેવી પડે છે. તેમાં પુષ્કળ દ્રવ્યનો વ્યય કરવા છતાં તેમની તબીયત ઠીક રહી શકતી નથી. બદ્ધજમીની ફરિયાદ તેઓની કાયમ રહ્યા કરે છે. બતમહેનત કરવાની ટેવ પાડવાથી તેમની એ બધી ફરિયાદનો પ્રાયે અંત આવી જાય છે. બતિઅનુભવથી તેની ખાત્રી કરી શકાય છે.

૧૦ દરેક ધાર્મિક કરણી યથાવિધિ સાવધાનતાથી કરવાવડે સુસ્ત ભાઈ બહેનો ધારે તો અંગકસરતનો અપૂર્વ લાભ સહેજે મેળવી શરીરઆરોગ્ય સાચવી શકે છે.

૧૧ પદ્માસનાદિક ધ્યાનનાં આસનોનો અભ્યાસ-મહાવરો રાખવાથી અને શુદ્ધ દેવગુરના ઉત્તમ ગુણોનું ધ્યાન એકાગ્રતાવડે કરવાથી મન ને પવનનો જય થવાને લઈને તન મનની શુદ્ધિ થતાં પ્રસન્નતા વધે છે.

૧૨ ચિત્તની પ્રસન્નતા બની રહેવાથી અનેક લાભ થાય છે, રોગો ટળે છે, નવા રોગ થતા નથી અને આત્માનું સહજ સ્વાભાવિક સુખ અનુભવાય છે. નકામા સંકલ્પ વિટલ્લો શુભ ધ્યાનબળથી શમાવી દેવાથી એ અપૂર્વ ફળ મળે છે.

૧૩ શુભ ધ્યાનની પુષ્ટિ માટે ઉપવાસાદિક બાહ્ય તપની પશુ ખાસ જરૂર છે. ખોટી લાલચો તજવાથી એ સહેજે બને છે. સ. ક. વિ.

શરીર આરોગ્ય સાચવવા બ્રહ્મચર્ય પાળવાની ભારે અગત્ય.

૧ લોહી માંસાદિક શરીરની સાત ધાતુઓમાં વીર્ય એ સહુથી અઢિયાની ને ઉપયોગી ધાતુ શરીરના આરોગ્યને ખાસ કરીને ટકાવી રાખનારી તથા પુષ્ટિ આપનારી છે.

૨ વીર્યને શરીરના રાગ તરીકે વ્યવહારમાં આવે છે. તેની અનહદ કિંમત છતાં તેને પૂરી કાળજીથી સાચવી રાખવાનું અને તેનો સાચમાં સારો

૧૭૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ઉપયોગ કરવાનું સદ્બાળ્ય જેને પ્રાપ્ત થયું હોય કે થાય તેઓનો જન્મ સાર્થક-સદ્ગ લેખાય.

૩ સ્વવીર્યસંરક્ષણની ઈમત જે સારી રીતે સમજતા હોય તેમણે તંના ખરા ઉપાય રૂપ બ્રહ્મચર્ય પાળવામાં કસર રાખવી ન ઘટે. મન અને ઇન્દ્રિયોને લગામમાં રાખવાના સતત અભ્યાસથી તેનો લાભ મળી શકે છે. સ્વવીર્યસંરક્ષણથી અનેક ઉત્તમ લાભ મેળવી શકાય છે અને અણુમોઢા વીર્યનો ત્રાહક વિનાશ કરી દેવાથી-તેવી કુટેવથી અનેક ઉત્તમ લાભો ગુમાવાય છે. અનુભવ કરી જોવાથીજ એ વાત હસ્તામલકની જેમ સુપ્રતીત થઈ શકે એમ છે.

૪ બેહદ વિષયભોગની લાલસાથી પાશવવૃત્તિનું સતત સેવન કરનારાના જે હાલહવાલ થાય છે તે બેઈ-બાણીને પણ સુસ જનોએ સવેળા ચેતીને ચાલવું ઘટે છે. સદ્દેહ જનોને એથી વધારે શું કહેવું ?

૫ પાશવવૃત્તિનું કાયમ સેવન કરનારા અનેક આકરા ક્ષયાદિક રોગોને બતેજ બેહારી લે છે. તેવા મૂઢજનોને જવલેજ સંતતિ થવા પામે છે. અને જે કદાચ થાય છે તો તે સાવ તકલાદી-સત્ત્વ વગરની-નમાલી હોઈને બહુધા ખીજાને ઉપયોગી થવાને બદલે બોજારૂપ થાય છે અને વળી વારસામાં માત-પિતાને લાગુ થયેલ ક્ષયાદિક રોગથી પણ પ્રાપ્ત થઈ પામતી નથી. આવી ભારે હાનિ સ્વચ્છંદતાથી વીર્યનો વિનાશ કરવાવડે થાય છે.

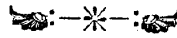
૬ સામાન્ય રીતે પુત્રના શરીરનો બાંધો ૨૫ વર્ષે અને પુત્રીનો ૧૬ વર્ષે બાંધાઈ રહે છે. તે પહેલાં તેમની કાચી વયે કેવળ મોહવશ લગ્ન કરી દેવાં સુસ અને હિતસ્ત્રી માખાપોને લાજમ નથી.

૭ કાચી વયે કાચો બાંધો છતાં લગ્ન થવાથી અનેક પુત્રપુત્રીઓ અ-કાળે મૃત્યુવશ થાય છે, ત્યારે માતપિતા પસ્તાય છે ખરા પણ તેવો ન-કામો પસ્તાવો કરવાથી વળે શું ? બગડી કંઈ સુધરી શકે ખરી ? નહીંજ. પાણી પીધા પછી ઘર પૂછવાથી શું વળે ?

૮ આટઆટલું વીતવા છતાં મૂઢજનોની આંખો ઉમડતી નથી. પક-ડેલું ગદાપુંછ તેઓ તજતા નથી અને ઉન્માદવશ પોતાની પ્રજાની જીંદગી ધુગધાણી કરી નાંખે છે. છતાં વળી તેમાં બહાદુરી સમજે છે તે શરમની વાત છે.

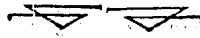
૯ મજબૂત, નિરોગી, સુખી, પ્રતાપી ને સદ્ગુણી પ્રજા પેદા કરવા ઇચ્છતા દરેક માતપિતાએ બતેજ બ્રહ્મચર્યના અગણિત લાભ વિચારી જેમ બને તેમ દેક રાખી દૃઢતાથી તેનું લાંબો વખત પાલન કરી સ્વવીર્યનું સારી રીતે સંરક્ષણ કરવા પ્રથમથીજ ટેવાવું બેઈએ.

૧૦ બ્રહ્મચર્યના ઉત્તમ નિયમોનું પરિપાલન કરવાથી શરીર સ્વાસ્થ્ય, ચિત્તની પ્રસન્નતા, શૌર્ય, ઉત્સાહાદિક અનેક ઉત્તમ લાભ અહીંજ સાંપડે છે અને અનેક રીતે પરમાર્થ માર્ગે સ્વચર્યનો સદુપયોગ કરવાથી ઉત્તમ ગતિ યા સદ્ગુણના પ્રકાશવડે આત્મઉન્નતિ સાધી સ્વપર ઉપકારક બની આ દુર્લભ માનવલવ લેખે કરી શકાય છે. ઇતિશમ્ સ. ક. વિ.

પ્રશ્નોત્તર.

(પ્રશ્નકાર-શા. હાહાલાહ માતીચંદ-આરપાડ)

પ્રશ્ન—૧ ચરવળો ને ઓઘો એ શબ્દોના મૂળ ધાતુ કયા? ને તેનો વ્યુત્પત્તિ સાથે અર્થ શું?

ઉત્તર—ચર વસ્તુ-જંગમ વસ્તુને વાળનાર-ફર કરનાર હોવાથી ચરવળો શબ્દ થયેલ લાગે છે. આ કલ્પનાથી ફરેલ અર્થ છે. તે શબ્દ પણ શુદ્ધ ગુજરાતી જણાતો નથી. ઓઘો-ઓઘ કહેતા સમૂહ-ઉનની દશીઓનો સમૂહ, તે ઉપરથી ઓઘો કહેવાય છે. બાકી તેનું મૂળ નામ તો રજોહરણ છે. તેને ઋષિધ્વજ અથવા ધર્મધ્વજ પણ કહેવામાં આવે છે.

પ્રશ્ન—૨ ર્વેતાંબરના સાધુઓ ઓઘો રાખે છે ને દિગંબરના બ્રહ્મચારીઓ મોરપીંછ રાખે છે. એવો ભેદ પડવાનું કારણ શું? એવો ભેદ ક્યારથી પડ્યો અને તેમાં યોગ્ય શું છે?

ઉત્તર—દિગંબર પક્ષ જ્યારથી ઉત્પન્ન થયો છે ત્યારથી મોરપીંછ રાખે છે. ભેદ પડવાનું કારણ કોઈપણ પ્રકારે ભુદો દેખાવ કરવો તેજ જણાય છે. સૂત્રોમાં તો બંધે રજોહરણ શબ્દજ આવે છે અને તે ઓઘા સાથે બંદખેસ્તો છે. (અવાવડ જગોમાં) જીવદયા પણ ઓઘા જેટલી મોરપીંછથી પળી શકતી નથી. રજોહરણુત્તી સુખે ભૂમિશુદ્ધિ કરી શકાય છે, તેથી અમને તો ઓઘા રાખવો તેજ યોગ્ય લાગે છે.

પ્રશ્ન—૩ દરેક પ્રભુના યક્ષો ભુદા ભુદા હોય છે. તેમની બધી પ્રતિમાજના એકજ યક્ષ કે ભુદા ભુદા? યક્ષને અધિષ્ઠાયિકમાં કાંઈ ફેર છે? તે યક્ષની ફરજ શું છે?

ઉત્તર—એક પ્રભુના જેટલા બિંબ હોય તે સર્વનો જેમ પાર્શ્વનાથનો પાર્શ્વયક્ષ છે તેમ એકજ યક્ષ સમજવો. (યક્ષની જેમ એક યક્ષણી પણ અધિષ્ઠાયિકા હોય છે.) યક્ષને અધિષ્ઠાયિકમાં કાંઈ ફેર નથી. યક્ષની ફરજ તે

૧૭૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રભુના ચૈત્યનું, તીર્થનું રક્ષણ કરવું—તેનું મહત્વ વધારવું અને તેના શાસનના સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકા વિગેરેના વિધ્નો નિવારવા એ છે.

પ્રશ્ન—૪ કેટલાક દેરાસરના બહારના ભાગમાં માણિભદ્ર યક્ષની સ્થાપના હોય છે તે કોણ છે? તેણે શું કાર્ય કરેલ છે? અત્યારે તેની સેવાપૂજા શા કારણે કરવામાં આવે છે?

ઉત્તર—માણિભદ્ર યક્ષસંગ્રામી તેના છંદમાં વિસ્તારથી હકીકત છે. તે છંદ વાંચી જોવો, છપાયેલ છે. તે દેવસુર તપગચ્છના અધિષ્ઠાત્રિક છે. તેની ભક્તિ સ્વામીભાઈ તરીકે કરવામાં આવે છે. તેણે પૂર્વે બહુ ચમત્કાર બતાવેલ છે.

પ્રશ્ન—૫ દાદાસાહેબના પગલાં ઘણી જગ્યાએ હોય છે તે કોના છે? ગંધા દાદાસાહેબ એકજ હોય છે? કેટલાક મુનિ તેને માને છે, કેટલાક માનતા નથી તેનું શું કારણ? તેની પૂજા કરી શકાય? તેની પાસે પૂજા ભણાવી શકાય?

ઉત્તર—દાદાસાહેબ તરીકે ખરતરગચ્છી તો શ્રી જિનકુશાગચ્છુરિ ને જિનદંત-સુરિને માને છે. તેઓ તેના પગલાં સ્થાપે છે. બીજા તપગચ્છ વિગેરે ગચ્છવાળા પોતપોતાના ગચ્છમાં થયેલા વૃદ્ધ મુનિ અથવા યતિના પગલાં સ્થાપે છે, ને તેને દાદાસાહેબ કહે છે. તે દરેક ગામમાં જુદા જુદા હોય છે ને કેટલાકમાં એક પણ હોય છે. તેની સેવાપૂજા થઈ શકે. પૂજા ભણાવવી હોય તો પ્રજા પધરાવીને ભણાવી શકાય. કેટલાક મુનિઓ યતિના પગલાં હોય તો તેને દાદાસાહેબ તરીકે માનતા નથી કે નમસ્કાર કરતા નથી.

પ્રશ્ન—૬ ઘંટાકણું મંત્ર તે શું છે અને તે જાપવાથી શું ફાયદો થવાનો સંભવ છે?

ઉત્તર—ઘંટાકણું નામનો યક્ષ મહાવીરસ્વામીનો ભક્ત છે. મહાવીર પ્રભુની ભક્તિથી તે પ્રસન્ન થાય છે. તેથી પૂર્વાચાર્યોએ તે મંત્ર રચ્યો છે. તેના જાપથી ઐહિક ને આસુષ્ણિક અનેક પ્રકારના લાભ થાય છે.

પ્રશ્ન—૭ જયતિહુઆણુ સ્તોત્ર તથા ઋષિમંડળ સ્તોત્રની ભાષા કઈ છે? તેના કત્તા કોણ છે? તે મંત્રરૂપ છે? તેના જાપથી શું લાભ થાય છે?

ઉત્તર—જયતિહુઆણુ સ્તોત્ર પ્રાકૃત ભાષામાં છે. શ્રી અભયદેવસૂરિ મહારાજનું રચેલું છે. ઋષિમંડળ સ્તોત્ર સંસ્કૃત છે. એના કત્તા શ્રીગૌતમસ્વામી છે એમ તેના એક શ્લોકમાં કહેલ છે પણ તે કૃત્રિમ લાગે છે. એમ શ્લોક ૬૩ છે, ૬૬ છે, ૭૬ પણ છે. કેટલાકમાં કત્તાનું નામ નથી અને જેમાં છે તે પ્રત્યેક સમન્વય છે. એ બંને સ્તોત્રો પ્રભાવિક છે. એના જાપથી પરમાત્માની ભક્તિ થાય છે, અને ઐહિક આસુષ્ણિક અનેક પ્રકારના લાભ થાય છે.

પ્રશ્નાત્તર.

૧૭૭

પ્રશ્ન—૮ ચક્ષેશ્વરી વાણેશ્વરી વિગેરે દેવીઓને શાસનની રક્ષક તરીકે માનવામાં આવે છે તેણે શાસનના હિતનાં શું કાર્યો કર્યાં છે ?

ઉત્તર—એ બંને દેવીઓ શાસનના હિતમાં તત્પર રહેલી કહેવાય છે. તેમણે અગાઉ શાસનહિતનાં અનેક કાર્યો કરેલા છે. ચક્ષેશ્વરીએ સિદ્ધાચળ ઉપર થતા અન્ય વ્યતરાદિ ઉપદ્રવો દૂર કર્યાં છે. એ ઋષભદેવની તેમજ સિદ્ધાચળ તીર્થની અધિષ્ઠાયિકા-તેમના પર પ્રેમવાળી છે. તેણે શ્રીપાળરાજને પણ સહાય કરી છે. બીજી દેવીઓએ પણ ઘણાં સહાય આપેલી છે.

પ્રશ્ન—૯ દરેક દેરાસરમાં મૂળનાયકની ગાદી નીચે દેવીઓની મૂર્તિ કરવામાં આવે છે, તે મૂર્તિ કોની હોય છે ? તેને માતા કેમ કહેવાય છે ? કેટલાક દેરાસરમાં એવી રીતે દેવીઓની સ્થાપના હોતી નથી તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—મૂળનાયકની ગાદી નીચે દેવી કરવામાં આવે છે તે દેવી તે પ્રભુની પરમ ભક્ત, અધિષ્ઠાયિકા અને તેમના સેવકોના સંકટને દુરનારી હોય છે. તે આપણું માતાની જેમ રક્ષણ કરે છે તેથી તેને માતા કહેવામાં આવે છે. ઘણું કરીને દરેક શિખરબંધ દેરાસરમાં મૂળનાયકની અધિષ્ઠાયિકાની મૂર્તિ ગાદી નીચે અથવા બીજે હોય છે-હોવી જોઈએ. કોઈ જગ્યાએ ન હોય તો તેટલી ખામી સમજાય છે.

પ્રશ્ન—૧૦ હાલમાં સાધુઓની અને આચાર્યોની આરસની મૂર્તિઓ કરાવીને સ્થાપવાની પ્રવૃત્તિ વધારે ચાલી છે, તેની પૂજા પણ કરવામાં આવે છે, તેમાં કાંઈ શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ છે ?

ઉત્તર—એમાં શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ તો કાંઈ નથી, પરંતુ એવી પ્રવૃત્તિ વધવાથી મગદશાને લીધે ગુણી કે નિર્ગુણી ગમે તેની મૂર્તિઓ કરાવવાનું થશે, એટલે સદગુણીજ મૂર્તિઓ હોવી જોઈએ એવી મર્યાદા જળવાશે નહીં એમ લાગે છે. એવી મૂર્તિઓ દેરાસરમાં પધરાવવાનું તો ન થાય એ ઇચ્છવા યોગ્ય છે; કારણ કે એમ થવાથી પરમાત્માની ભક્તિમાં પણ અદ્વાદર કે અનાદર થવાનો સંભવ છે. તેમજ પછી ગમે તેની મૂર્તિ ગમે ત્યાં પધરાવાનું બનશે, વ્યવસ્થા રહેશે નહીં.

પ્રશ્ન—૧૧ પર્યુપણપર્વ તરીકે આઠજ દિવસ અને તેમાં પણ ૪ દિવસ શ્રાવણના ને ૪ ભાદરવાના નિર્માણ કાર્યો છે, તેનું કાંઈ ખાસ કારણ છે ?

ઉત્તર—શાસ્ત્રમર્યાદા મુજબ પર્યુપણની અઠાધના આઠ દિવસો ભાદરવાનાજ દેખાય છે. તેમાં પ્રથમ વદિ અને પછી શુદ્ધિ આવે છે. ગુજરાતી પંચાંગમાં શુદ્ધિ પ્રથમ ગણાય છે, તેથી તેવો ભેદ લાગે છે તે વાસ્તવિક નથી. બીજી શાસ્ત્રની એ અઠાધનોની પહે પર્યુપણની-સંવત્સરી સંબંધી અઠાધની મર્યાદા

૧૭૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

અમજી લેવી. પર્યુષણપર્વના આ પ્રમાણેના આઠ દિવસ નિર્માણ કરવાનું ખાસ કારણ અમારા જાણવામાં નથી. કેટલીક જગ્યાએ તે અકુર્મપણુ શાશ્વતી કહ્યાનું જણાયું છે. બાકી આઠની સંખ્યા તો જનજન્મકલ્યાણકાદિના મહોત્સવો બધા આઠ દિવસ પર્યંત ઇત્રાદિક દેવો નંદીશ્વર દ્વીપે જઈને કરે છે તેથી રાખેલી છે.

પ્રશ્ન—૧૨ પર્યુષણ પર્વમાં પ્રથમ ૩ દિવસ અન્ય વ્યાખ્યાન, પછીના ૫ દિવસ કલ્પસૂત્રનું વ્યાખ્યાન અને છેલ્લે દિવસે કલ્પસૂત્ર મૂળ (ખારશે) વાંચવામાં આવે છે તેનું કારણ ખાસ કારણ છે ?

ઉત્તર—સ્થવિર કલ્પીના દશ પ્રકારના કલ્પમાં પર્યુષણ કલ્પ છે અને તે દિવસોમાં પૂર્વપુરુષોથી ઉપર પ્રમાણેજ વ્યાખ્યાન વંચાય છે. કલ્પસૂત્રની ટીકાના પ્રારંભમાં એ વિષે સ્પષ્ટતા કરેલી છે તે વાંચી જોવી.

પ્રશ્ન—સંવચ્છરી પર્વ પ્રથમ પંચમીનું હેતુ તે શ્રી કાળિકાચાર્ય મહારાજથી ચતુર્થીનું પ્રવર્તે છે, તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—આ બાબત આજસુધીમાં ઘણી ચર્ચાઓ અને નિર્ણયો થઈ ગયા છે, તે સંબંધી નાના નાના અંશો પણ લખાણ છે, તેથી હવે ફરીને તે બાબત ચર્ચા ઉભી કરવાનું કારણ નથી. આપણે તો પૂર્વપુરુષોને પગલે પગલે ચાલવું યોગ્ય છે. એમાંજ આપણું કલ્યાણ છે.

પ્રશ્ન—૧૪ મહાવીરસ્વામીના ગર્ભાપહારની બાબતમાં કેટલાક એમ કહે છે કે—એ હકીકત પ્રાક્ષણેને હલકા પાડવા માટે જોડી કાઢેલી છે. તમારું એ બાબતમાં શું ધારવું છે ?

ઉત્તર—એ વાત જોડી કાઢેલી નથી, બનેલીજ છે અને પ્રાક્ષણેને હલકા પાડવાનો હેતુ એમાં નથી, પરંતુ તીર્થંકર જેવાને પણ બાંધેલાં કર્મો લોગવવા પડે છે એ સિદ્ધ કરવાનો એમાં હેતુ છે. અને તે હકીકત એથી સિદ્ધ થાય છે.

પ્રશ્ન—૧૫ જૈનદર્શનના કર્મવાદના સિદ્ધાંતને માનનારાઓને દેવ દાનવ તથા ગ્રહ નક્ષત્રાદિકે કરેલી લાલ હાનિ, સુખ દુઃખ, ઉપદ્રવ ને તેનું નિવારણ વિગેરે માનવા યોગ્ય છે ? આપણને આ લવમાં જે લાલ હાનિ વિગેરે થાય છે તે પૂર્વકર્મજન્ય થાય છે કે ગ્રહદેશ તોમાં કારણભૂત છે ? જૈનધર્મમાં ન્યોતિયના અંશો છે ?

ઉત્તર—જૈનદર્શની ખાસ કરીને પૂર્વકર્મજન્ય લાલ હાનિજ માને છે. ગ્રહદેશ માત્ર શુભ કે અશુભની સૂચક છે, લાલ હાનિ કરનાર નથી. તેમજ જેને દેવ દાનવથી ઉપદ્રવ થવાનો હોય તેને માટે દેવ દાનવાદિ પણ નિમિત્ત કારણ થાય છે; પરંતુ તેઓ આપણને અશુભ કર્મનો ઉદય થવાનો હોય તોજ દુઃખ આપી શકે છે ને શુભનો ઉદય થવાનો હોય તોજ સુખ

પ્રશ્નોત્તર.

૧૭૯

આપી શકે છે. કેટલીક વખત બળવાન નિમિત્તને માણસો કર્તા તરીકે ગણે છે, જૈનશાસ્ત્ર તેમ કહેતું નથી. જૈનધર્મમાં જ્યોતિષના અથવા મુદૂર્તાદિક અનેક ઉપયોગી કાર્યો માટે બનાવેલા છે.

પ્રશ્ન—૧૬ જૈનદૃષ્ટિએ સ્વર્ગ અને નર્ક એ ચોક્કસ સ્થાનો છે કે અત્યંત સુખ દુઃખની પ્રાપ્તિના સ્થાનોને તેવી ઉપમા આપેલી છે ?

ઉત્તર—સ્વર્ગ અને નર્ક એ ખાસ સ્થાનો છે, અને તેને ખાસ જુદી ગતિ તરીકે કહેલ છે. પ્રબળ પુણ્ય અને પાપનાં તીવ્ર ફળ ભોગવવાનાં તે સ્થાનો છે. તેનું વર્ણન ઘણું વિસ્તારથી જૈનશાસ્ત્રમાં કરેલું છે.

પ્રશ્ન—૧૭ સિદ્ધાચળ ઉપર અંગારશા પીરની કબર કરેલી છે, તે ક્યારે અને કોણે તેમજ શા માટે કરેલી છે ? સંઘ કાઠીને આવનાર સંઘપતિ તે કબરપર ઓછાડવાની આદર મોકલે છે તેના હેતુ શો છે ?

ઉત્તર—આપણો એક સુસલમાન સ્ત્રીપાર્શ્વ એ ડુંગર ઉપર મરણ પામેલો તે ત્યાં વ્યંતર થયેલો. તેના તરફથી ઉપદ્રવ ન થવા માટે અને તે સહાયક થાય તેટલા માટે એની કબર ચણાવવામાં આવી છે એમ કહેવાય છે. તે ક્યારે થઈ તેની ખબર નથી. સંઘપતિ ઉપદ્રવ નિવારણાર્થેજ આદર મોકલે છે.

પ્રશ્ન—૧૮ લોટરીના પૈસાથી પાંજરાપોળ ચલાવવામાં કાંઈ બાધક છે ? એ પૈસો સદ્દાની જેવો અથવા અન્યાયોપાર્જિત કહેવાય ? અનેકના ભોગે એકને લાભ મળે એ અન્યાય કહેવાય કે નહીં ?

ઉત્તર—લોકોનું લોટરીની ટીકીટ લઈને તેનાથી લાભ મેળવવાનું વલણ થવાથી તેને સન્માર્ગ તરફ દોરવા માટે પાંજરાપોળ વિગેરે ધર્માદા ખાતાના લાભાર્થે લોટરી ઇલાવાની પ્રવૃત્તિ શરૂ થયેલી છે. એ પૈસો સદ્દાની જેવો જેને મોટું નાનું ઇનામ મળે તેને માટે છે. બાકી તેમાંથી વધેલ દ્રવ્ય અન્યાયોપાર્જિત તરીકે પાંજરાપોળ કે એવા ખાતાને લાભ મળે તેને અંગે લાગતું નથી. ઘણાને ભોગે એકને લાભ મળે તેથી તેનું નામ અન્યાય કહી શકાય નહીં. આ પ્રમાણે અમારી માન્યતા છે.

પ્રશ્ન—૧૯ કેટલાક દેરાસરોમાં અંદર તેમજ બહાર વીજળીની બત્તી દાખલ કરવામાં આવી છે. તેમાં કાંઈ ધાર્મિક બાધ છે ? એ બાબતમાં તમારો અભિપ્રાય શું છે ?

ઉત્તર—એ બત્તી નાથે અથડાઈને અનેક જીવો મૃત્યુ પામે છે એમ ઘણી જગ્યાએ દેખાય છે; તેથી દાખલ કરતાં બહુ વિચાર કરવા જેવું છે. તેમાં પણ રંગમંડપ કે ગભારાની અંદર તો દાખલ કરવા યોગ્ય લાગતીજ નથી. આ બાબત પ્રવૃત્તિ વધતી જાય છે, તેથી તે પ્રવૃત્તિ તદ્દન અટકવી મુશ્કેલ છે; પરંતુ આજ-

૧૮૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કાલ પ્રાયઃ સર્વત્ર જિનમંદિરાદિકમાં ધીના કે ખીબા હીવા ખુદ્દા મૂકી જયણા (જીવ-દયા)ની ભારે ઉપેક્ષા (બેદરકારી) કરવામાં આવે છે તે અક્ષમ્ય-સહન ન કરી શકાય એવી છે. એ રીતે પ્રભુચમક્ષજ પ્રભુના હિતકારી પવિત્ર આશા વચ્ચનોની અવજ્ઞા (અનાદર) કર્યા કરવી તે યોગ્ય નથી; આ ભૂલ તો જલ્દી મુધારી લેવાની ચીવટ રાખવી ઘટે છે.

પ્રશ્ન—૨૦ પર્યુષણ પર્વમાં ભાદરવા શુદ્ધિ ૧ મે મહાવીર જન્મોત્સવ વંચાય છે અને તે નિમિત્તે લોકો શ્રીકૃષ્ણ વધેરે છે, તેમજ શ્રીકૃષ્ણ ને સાકર વિગેરેની લાણી કરે છે તે યોગ્ય છે? તેમાં કાંઈ બાધક નથી?

ઉત્તર—આ બાબત પ્રથમ એક વખત સવાલ ઉભો થયો હતો, પણ પરિણામે એ પ્રવૃત્તિ અટકેલી નથી. એ ક્રિયા હર્ષ પ્રદર્શિત કરવા માટે કરવામાં આવે છે, તેથી બાસ બાધક જેવું લાગતું નથી.

પ્રશ્ન—૨૧ પર્યુષણમાં જીવદયાના પૈસા ઉઘરાવવામાં આવે છે અને તે દ્રવ્યવડે જીવ છોડાવવામાં આવે છે, તે વ્યય બરાબર થાય છે? તેમાં કસાઈના ધંધાને ઉલટું ઉત્તેજન તો મળતું નથી?

ઉત્તર—જીવદયાના પૈસાથી કસાઈને મોં માગ્યા પૈસા આપીને જીવ છોડાવવા કરતાં બનતાં સુધી ભરવાડ કે વાઘરી જેવા લોકો કે જે કસાઈને જનાવર વેચતા હોય તેની પાસેથી છોડાવવા ઠીક છે. એવે પ્રસંગે માત્ર જીવ છોડાવવાનીજ લાગણી તેજ હોવાથી વધારે સ્પષ્ટીકરણ કરી શકાતું નથી. અમે પણ એક રૂપિયાના પાંચ રૂપિયા આપીને કસાઈ પાસેથી જીવ છોડાવવા કે જે પૈસાથી પાછો તે કસાઈ પાંચ જીવ લાવી શકે એ વાતથી તો વિરુદ્ધ છીએ. સમજી હોય તે તો એ વાત સહેજે સમજી શકે તેમ છે.

પ્રશ્ન—૨૨ નોકારશીના સ્વામીવચ્છળમાં કેટલેક ઠેકાણે પકવાન અને ભાત દાળ, કરવામાં આવે છે, કેટલેક ઠેકાણે એકલું પકવાનજ આપવામાં આવે છે, તેમાં યોગ્ય શું છે? એ બાબત કાંઈ લેખ છે?

ઉત્તર—સ્વામીવચ્છળમાં જેમ અને તેમ સ્વામીભાઈની વધારે ભક્તિ કરવી એવો લેખ છે. બાકી જમનારની સંખ્યા બહુ મોટી હોય તો ભાતદાળમાં (ને તેના એકવાડમાં) પહોંચી શકાતું નથી અને જો પરચું રહે છે તો જીવોત્પત્તિ થાય છે; તેથી જ્યાં સંખ્યા થોડી હોય અને બરાબર પહોંચી શકાય તેમ હોય ત્યાં ભાત દાળ કરવા તે યોગ્ય છે અને પહોંચી શકાય તેવું ન હોય ત્યાં એકલું પકવાન કરવું તે યોગ્ય લાગે છે.

પ્રશ્ન—૨૩ ઉપધાનના અંગની ધીની ઉપજ જ્ઞાનબાતામાં લઈ જવી યોગ્ય છે કે દેવદ્રવ્યમાં લઈ જવી યોગ્ય છે?

પ્રશ્નાત્તર.

૧૮૧

ઉત્તર—જેમાં પ્રભુની મૂર્તિનો કાંઈ પણ સંબંધ હોય તેવા નિમિત્તના ધીની ઉપજ દેવદ્રવ્યમાં લઈ જવી અને બીજી ઉપધાનની ઉપજ જ્ઞાનખાતામાં લઈ જવી યોગ્ય લાગે છે.

પ્રશ્ન—૨૪ આપણા દેરાસરોમાં કોપરેલ તેલના દીવા થાય છે તેમાં કાંઈ બાધ છે ? અને દેરાસરમાં ગ્યાસલેટ તેલના દીવા કરી શકાય ?

ઉત્તર—પ્રભુની પાસે તો બનતા સુધી ધીના દીવા કરવા યોગ્ય છે, અને તેમ ન પહોંચાય તો કોપરેલના દીવા કરવામાં બાધ નથી. ગ્યાસલેટ તેલમાં દુર્ગંધ હોવાથી દેરાસરમાં વાપરવું યોગ્ય નથી.

પ્રશ્ન—૨૫ દેરાસરની ઉપજમાંથી—દેવદ્રવ્યમાંથી પગાર આપીને જૈન મહેતા રાખી કામ લેવું યોગ્ય છે કે અન્યધર્મી મહેતા રાખીને કામ લેવું યોગ્ય છે ? દેવદ્રવ્યમાંથી જૈન મહેતાને પગાર આપવામાં બાધક છે ?

ઉત્તર—દેરાસરની ઉપજ સાથે કોઈ પણ પ્રકારે સાધારણની ઉપજ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો અને તે ઉપજમાંથી પગાર આપી જૈન મહેતા રાખીને કામ લેવું યોગ્ય લાગે છે.

પ્રશ્ન—૨૬ ઉપધાન શબ્દનો અર્થ શું છે અને તે શા નિમિત્તે કરવામાં આવે છે ?

ઉત્તર—નવકાર વિગેરે સૂત્રો ગુરૂ સમિપે વિધિપૂર્વક ગ્રહણ કરવાનું એ વિધાન છે. શ્રાવકને બનતા સુધી એ ક્રિયા અવશ્ય કરવાની છે. ઉપ કેન્દ્ર સમિપે—ગુરૂસમિપે, ધાન કેન્દ્ર ધારણ કરવું—યોગ્યતા મેળવી ગુરૂપાસે નવકારાદિ શીખવા એ ઉપધાન શબ્દનો અર્થ છે. બીજો અર્થ પણ થાય છે.

પ્રશ્ન—૨૭ ચમર અથવા ચામર શબ્દનો અર્થ શું છે ? અને તે પ્રભુને વીજવામાં આવે છે તેનું પ્રયોજન શું છે ?

ઉત્તર—ચમરી ગાયના પુચ્છના વાળના બનાવવામાં આવે છે તેથી ચામર કહેવાય છે, અને તે રાજચિન્હ હોવાથી રાજા પ્રમાણે પ્રભુને વીજવામાં આવે છે. આઠ પ્રાતિહાર્યમાં પણ તે ગણેલ છે.

પ્રશ્ન—૨૮ જૈનરામાયણ અને જૈનમહાભારત (પાંડવ ચરિત્ર) માં રામ અને કૃષ્ણાદિકને માટે જે કથન કરવામાં આવ્યું છે તે વાસ્તવિક છે ? વૈષ્ણવ ધર્મના એ સુગ્ધ પુરૂષો શું જૈન હતા ?

ઉત્તર—જૈનરામાયણ ને પાંડવચરિત્રનું કથન વાસ્તવિકજ છે. કૃષ્ણનું મહત્વ તો બળભદ્ર જે દેવ થયેલા હતા તેમણે બુધ્ધરનેહથી વધારેલું છે. બાકી દરેક વાસુદેવ પ્રાચીન અન્યમતમાં પૂજનિક ગણાયા છે અને પ્રતિવાસુદેવોનેજ પ્રાચીન તેઓએ અચુર કહ્યા છે. રામચંદ્રનું મહત્વ પણ તેમના ધર્મપ-

૧૮૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ત્તી બારમા દેવલોકના ઈંદ્ર થયેલ સિતેંદ્ર વધારેલ છે.

પ્રશ્ન—૨૬ અકબર બાદશાહની સાથે શ્રી હીરવિજયસૂરિ અને તેમના શિષ્ય લગાઈમાં જતા હતા અને તેને મદદ કરતા હતા એ હકીકત ખરી છે ? જો ખરી હોય તો એ સાધુને ઘટિત છે ?

ઉત્તર—હકીકત સાચી છે અને જૈનધર્મનું મહત્વ બતાવવા તેમજ બાદશાહનું વલણ જૈનધર્મ તરફ દૃઢ કરવા યોગ્ય રીતે સહાય આપેલી છે. જીવોના વધમાં ભાગ લીધો નથી, કે તે પ્રકારની સહાય આપી નથી.

પ્રશ્ન—૩૦ શાંતિસ્નાત્ર અને અષ્ટોત્તરી સ્નાત્રની ક્રિયા શા હેતુમાટે કરવામાં આવે છે. શાંતિસ્નાત્રમાં ૨૭ વાર અને અષ્ટોત્તરી સ્નાત્રમાં ૧૦૮ વાર સ્નાત્ર કરવામાં આવે છે તેનું કારણ શું ?

ઉત્તર—શાંતિસ્નાત્ર ને અષ્ટોત્તરી સ્નાત્રની ક્રિયાઓ બહુજ ઉત્તમ છે. કરવા યોગ્ય છે. મરકી, પ્લેગ, વિગેરે રોગાદિ ઉપદ્રવની શાંતિને નિમિત્તે એ ક્રિયાઓ કરવામાં આવે છે. એમાં પરમાત્માની ભક્તિ સવિશેષપણે થાય છે. ૨૭ ની ને ૧૦૮ ની સંખ્યા રાખવાનું પ્રયોજન તેના વિધાનમાં બતાવેલું છે. ૧૦૮ ની તો ઉત્તમ સંખ્યા છે. ૨૭ પણ તેનોજ એથો વિભાગ છે.

પ્રશ્ન—૩૧ શાંતિસ્નાત્ર ને અષ્ટોત્તરી સ્નાત્રમાં ગૃહદિગ્પાળનું પૂજન કરવામાં આવે છે. તેનું તેમજ પ્રારંભમાં કુંભસ્થાપના કરાવવામાં આવે છે તેનું શું કારણ છે ? છેવટે મંગળકુંભ ભરવામાં આવે છે તેનું પણ શું કારણ છે ?

ઉત્તર—ત્રેયાંસિ વહુ વિદ્વાનિ એ સૂત્રને અનુસરીને એ બંને સ્નાત્રની ક્રિયા મહામંગળકારી હોવાથી તેમાં વિદ્વન ન થવા માટે ગૃહદિગ્પાળનું પૂજન કરવામાં આવે છે. પ્રારંભમાં મંગળિક નિમિત્તે કુંભસ્થાપના કરવામાં આવે છે. પ્રતિષ્ઠાદિ દરેક ક્રિયામાં કુંભસ્થાપના કરવામાં આવે છે. પ્રાંતે મંગળકુંભ ભરવામાં આવે છે તે સ્નાત્રજળનું મહત્વ વધારવા માટે કરવામાં આવે છે. તે જળ અનેક ઉપદ્રવોનું નિવારણ કરે છે.

પ્રશ્ન—૩૨ ચોમાસાના દિવસોમાં પ્રતિષ્ઠા વિગેરે શુભ કાર્યો કરવામાં આવતા નથી તો પર્યુષણ પર્વ જેવું ઉત્તમ પર્વ ચોમાસામાં કેમ રાખેલ હશે ?

ઉત્તર—ચોમાસામાં પ્રતિષ્ઠાનો નિષેધ નથી, બીજી કેટલીક ક્રિયાઓ બંધ રાખવાની છે ખરી; પરંતુ પર્યુષણ પર્વમાં તો તપસ્યા વિગેરે વિશેષ કરવામાં આવે છે, તેથી તે ક્રિયા તો ચોમાસામાંજ કરવા યોગ્ય છે. તેને માટે અનુકૂળ પણ ચોમાસાની ઋતુ છે.

પ્રશ્ન—૩૩ પર્યુષણ પર્વના દિવસો શ્વેતાંબર ને દિગંબરમાં ભુદા ભુદા હાવેલા છે. એવો ભેદ પડવાનું કારણ શું ?

પ્રશ્નોત્તર.

૧૮૩

ઉત્તર—જ્યાં એક વાતમાં જુદાઈ થઈ ત્યાં પછી અનેક વાતમાં જુદાઈ થાય છે, તેને માટે ખાસ કારણ હોતું નથી. વિચાર ભેદજ એમાં કારણભૂત હોય છે.

પ્રશ્ન ૩૪—જીવદયાના પૈસામાંથી ઘોર છોડાવવામાં વધારે લાભ છે કે તે પૈસાથી જીવદયા પ્રસારક મંડળો સ્થાપવામાં આવે, તેવા મંડળો નીભાવવામાં આવે, ઉપદેશકો રાખવામાં આવે ઇત્યાદિમાં વધારે લાભ છે ?

ઉત્તર—જીવદયાના દ્રવ્યથી અનેક મનુષ્યના હૃદયમાં દયાની લાગણી ઉત્પન્ન કરવાનું, તાજી કરવાનું-વધારવાનું કરવામાં આવે, તેને માટે મંડળો સ્થાપવામાં આવે અને ઉપદેશકો રાખવામાં આવે તો તે વધારે આવશ્યક લાગે છે. પરિણામે એથી ખુબી લાભ થાય છે.

પ્રશ્ન ૩૫—સોડા લેમન વિગેરે પદાર્થો દોષવાળા ગણાય ? તે વાપરતાં કાંઈ દોષ લાગે ? મજબૂત પેક કરેલ હોવાથી તેમાં જીવોત્પત્તિ થાય ?

ઉત્તર—સોડાવોટર લેમન વિગેરે પદાર્થો અનેક રીતે વાપરવા યોગ્ય નથી. તેમાં વપરાતા પાણી વિગેરેની તેમજ તેના રસકસ વિગેરેની તપાસ કરવામાં આવે તો તે બાબતની ખાત્રી થઈ શકે તેમ છે.

પ્રશ્ન ૩૬—જૈનધર્મની દૃષ્ટિએ બરફ, આઈસક્રીમ, ગુલરી વિગેરે પદાર્થો અલક્ષ્ય ગણાય ? બરફને અલક્ષ્ય ગણવાનું કારણ શું ?

ઉત્તર—બરફ અપ્રકાય જીવોનો પિંડ છે. ઘણા પાણીનો થોડો બરફ બનતો હોવાથી તેમાં તે પ્રકારના જીવોની ગાઢતા થાય છે, તેથી તે અલક્ષ્ય ગણાય છે. આઈસક્રીમ વિગેરે માટે પણ તે બનાવવાના પાત્ર, તેમાં વપરાતી વસ્તુ વિગેરેની ખારીક તજવીજ કરવામાં આવે તો તેના અલક્ષ્યપણાની ખાત્રી થાય તેમ છે.

પ્રશ્ન ૩૭—જૈનધર્મની દૃષ્ટિએ કોળું, જાંબુ, પંડોળા, ગલકાં, સીંગોડા વિગેરે વસ્તુઓ અલક્ષ્ય ગણાય ? ગણાય તો તેનું કારણ શું ?

ઉત્તર—તે બધા પદાર્થો પ્રત્યેકવનસ્પતિકાય છે તેથી તેને ખાસ અલક્ષ્ય કહી શકાય તેમ નથી. તે શિવાય કોઈ ખાસ કારણથી કોઈ વસ્તુ ન બાવા યોગ્ય માની હોય તો જુદી વાત છે. જેમ કોળાને બહુ મોટું ફળ હોવાથી ન ખાવા યોગ્ય કહે છે તેમ.

પ્રશ્ન ૩૮—બહુખીજવાળા હોવાથી રીંગણા બે અલક્ષ્ય ગણાય છે તો બહુ ખીજવાળા ભીંડા વિગેરે અલક્ષ્ય કેમ નહિ ?

ઉત્તર—રીંગણામાં એકલા ખીજજ ભરેલા છે, ગર્ભ નથી, તે પ્રમાણે ભીંડા વિગેરેમાં નથી તેથી તેને અલક્ષ્ય ગણેલ નથી. રીંગણાને અલક્ષ્ય ગણવામાં ખીજ પણ ઘણા કારણે આપણામાં ને અન્ય શાસ્ત્રમાં બતાવેલ છે.

૧૮૪

શ્રી જીન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન ૩૯—પરમાધામી દેવો કહેવાય છે તે કઈ જાતના દેવો છે ? તે નારકીના જીવોને અનેક પ્રકારની પીડાઓ ઉત્પન્ન કરે છે તે પોતાની ઇચ્છાથી કરે છે કે કોઈની પ્રેરણાથી કરે છે ?

ઉત્તર—પરમાધામી ભુવનપતિ પૈકી અસુરકુમાર નિકાષના દેવો છે. તેઓ સામાના પાપોદયની પ્રબળતાવડે પોતાની ઇચ્છાથી જ નારકીના જીવોને પીડા ઉત્પન્ન કરે છે. તેને એમાં જ આનંદ આવે છે. એવી પીડા કરવાથી તેઓ ઘણા અશુભ કર્મ બાંધે છે. તે મરીને અંડગોળીક થાય છે ને ત્યાંથી મરીને નરકે જાય છે.

પ્રશ્ન ૪૦—રોટલી રોટલા શેકીને ખીજે દિવસે ખાય છે તે યોગ્ય છે ? દુધપાકમાં અને ભાતમાં છાશ નાખીને ખીજે દિવસે ખાય છે તે યોગ્ય છે ? ખાસુદીનો ખીજે દિવસ માવો કરવામાં આવે છે તે ખાવા યોગ્ય છે ?

ઉત્તર—રોટલી રોટલા કે ખાખરા શેકેલા ખીજે દિવસ ધી, દુધ કે દહીં સાથે ખાવામાં આવે તો તેમાં કાંઈ બાધક નથી. દુધપાકમાં થોડીક છાશ નાખી ખીજે દિવસ ખાય છે તે અયોગ્ય છે. ભાતને છુટા કરી નાખી છાશમાં ચાર આંગળા બુડતા રાખે ને પછી ખીજે દિવસે તેનું કાંઈ બનાવીને અથવા એમ ને એમ ખાવામાં આવે તો અયોગ્ય લાગતું નથી. ખાસુદીનો ખીજે દિવસ કાઢેલા માવો ખાવાયોગ્ય જણાતો નથી.

પ્રશ્ન ૪૧—ખાંડનું ખુરું ને પતાસાં ચોમાસામાં કરેલાં ખવાય અને કાચી ખાંડ ન ખવાય તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—ખુરું ખાવાને ઇચ્છનારે ચોમાસા અગાઉ ખુરું ઠઠાવી રાખવું જોઈએ; તેજ લક્ષ્ય ગણાય છે. પતાસાં તો પહેલાં કરાવી રાખેલાં ચાર મહિના વપરાય નહીં તેથી કરાવી રખાતા નથી. બાકી કાચી ખાંડ તો ચોમાસામાં અલક્ષ્ય છે, કારણકે તે જીવસંકુલ ગણાય છે, તેથી ધર્મરાગી જનોએ તે ચોમાસામાં વાપરવી ન ઘટે.

પ્રશ્ન ૪૨—ચોમાસાના દિવસોમાં ચા અને કેશર વિગેરે પદાર્થોમાં કુંડુઆ પડે છે અથવા તે વર્ણના જીવો ઉત્પન્ન થાય છે તો તે અટકાવવાનો કાંઈ ઉપાય છે ? અને કાચી ખાંડની માફક તે વર્ણ કેમ ગણાતા નથી ?

ઉત્તર—ચા ને કેશર તમામમાં જીવોત્પત્તિ થાય છે એમ નથી. કવચિત્ કવચિત્ કોઈમાં દેખાય છે. તેના નિવારણનો ઉપાય જાણવામાં નથી,

† ચા, કેશર, સફવણી, કે વધારે વખતના કરેલા પાપડ વિગેરેમાં બહુધા ચોમાસાની રૂત થોડે ટૂંકી આવી જાય છે અને કુંડુઆ વિગેરે ત્રસ જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે તેથી ત્રસાદિ જીવાકુળ જાણુસો ધર્મરાગીએ અવલોક્ય પ્રાય સમગ્ર પરિવરવી ઘટે છે. (સંશોધક)

અને કવચિત્તા કારણથીજ ખાંડની જેમ તેને સર્વથા વર્જ્ય ગણેલ નથી.

પ્રશ્ન ૪૩—વીદળ શા કારણથી અભક્ષ્ય ગણાય છે. તેની બરાબર વ્યાખ્યા શું છે ? તેમાં જીવોત્પત્તિ થાય છે તે જ્ઞાનીના વચનોથીજ માનવા યોગ્ય છે કે કોઈ પ્રકારના પ્રયોગથી તે જીવો દેખી શકાય છે ? એના બાધ ગુજરાતમાં વધારે ગણાય છે ને કાઠીઆવાડમાં ઓછો ગણાય છે તેનું કાંઈ દેશવિશેષ કારણ છે ?

ઉત્તર—ટાઢા દુધ દહીં કે છાશમાં વીદળ એટલે જેની બે દાળ થાય છે તેવા મગ અડદ ચણા વિગેરે કડોળ, તેની દાળ કે તેથી બનેલ પદાર્થ અથવા તેનો આટો નાખેલ પદાર્થ ખવાય નહીં. તેનો સંયોગ થતાંજ તેમાં જીવોત્પત્તિ થાય છે. એ અભક્ષ્યનું નામ વિદળ પાડેલ છે. એમાં ઉત્પન્ન થતા જીવો જોવાનો કોઈ પણ પ્રકારનો પ્રયોગ કરેલો ધ્યાનમાં નથી. તે હકીકત જ્ઞાની ગમ્ય છે, તેથી આપણે તો જ્ઞાનીના વચનજ પ્રમાણ કરવાના છે. અને તે સર્વ દેશમાં એક સરખી રીતે અભક્ષ્ય ગણવા યોગ્ય છે. દેશવિશેષ ભેદ નથી.

પ્રશ્ન—૪૪ તિથિએને દિવસે લીલોતરી ખાવાનો નિષેધ છે છતાં કેરી, કેળાં, પાન, દાતણ, શ્રીફળ વિગેરે કોઈ કોઈ ભાઈઓ ને ખાઈઓ ખાય છે તો તે ખાવામાં ખાધ નથી ? આગલા દિવસે લાવી રાખેલ હોય તો લીલું શાક ખવાય ? લીલાં દાતણમાં શું ખાધ છે ?

ઉત્તર—મુખ્યવૃત્તિએ ખાર તિથિએ તેમજ પર્વોએ તમામ લીલોતરી ખાવી ન જોઈએ, છતાં બધી તણ ન શકાય તે પાકાં કેરી કેળા વિગેરે એક બે ત્રણ ચીજો ખાવાની છુટ રાખે છે. તે ખાવામાં ખાધ નથી એમ સમજવું નહીં, માત્ર ભાવની મંદતા સમજવી. આગલે દિવસે લાવી રાખેલ પણ ખવાય નહીં. લીલાં દાતણ પણ લીલોતરી અથવા વનસ્પતિકાયજ છે તેથી તેનો તિથિએ નિષેધ છે.

પ્રશ્ન—૪૫ ચોમાસાના દિવસોમાં લીલું શ્રીફળ ખાતા નથી તેનું કારણ શું ? તેમાં જીવોત્પત્તિ વધારે છે તે છે ? અને જો શ્રીફળ ખાવું નહીં તો પછી તેનું ચોમાસામાં બનાવેલું કોપરેલ દેશસરમાં વપરાય છે તેમાં કાંઈ ખાધ નથી ?

ઉત્તર—શ્રીફળમાં કાંઈ વિશેષ જીવોત્પત્તિ કહેલ નથી. પણ રસેંદ્રી ઉપર અંકુશ મૂકવા માટે તે ચોમાસામાં ખાવામાં આવતું નથી. ભાંગેલ શ્રીફળમાં પુગી વળે છે તેથી પુગી વળે ત્યારથી તે અભક્ષ્ય ગણાય છે. કોપરેલ માટે આપણે કાંઈ કરી ક્ષત્રીએ તેમ ન હોવાથી ખાધ ગણેલ નથી.

૧૮૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન—૪૬ સોપારી અને કેરી ભાંગ્યા પછી બે ઘડીએ ભક્ષ્ય ગણાય છે, એટલે કે સચિત્તભાગી પણ ખાય છે અને બદામના મીઠા છુટા પડ્યા પછી અમુક વખતે અભક્ષ્ય ગણાય છે તો એક બે ઘડી પછી ભક્ષ્ય ગણાય ને ખીલુ વરતુ અભક્ષ્ય ગણાય તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—સોપારી ભાંગ્યા પછી બે ઘડીએ અને કેરી કાપવાની હોય તો ગોઠલાથી બુદ્ધી પાડ્યા પછી ને રસની હોય તો રસ કાઢ્યા પછી બે ઘડીએ અચિત્ત થાય છે તેથી તે સચિત્તભાગી પણ વાપરે છે. અને શ્રીફળ તથા બદામના મીઠા બુદ્ધ પડ્યા પછી તેની સ્તિગ્ધતાને લીધે ખીજા મેવાના પદાર્થની જેમ ચોમાસામાં અમુક વખતે તેની ઉપર પુગી થાય છે તે અનંતકાય છે, બહુ ખારીક હોવાથી તે આપણે ભેઈ શકતા નથી, પણ અભક્ષ્ય ગણાય છે.

પ્રશ્ન—૪૭ એકાસણું કે આંગેલ કરવા બેસતી વખત માથે ટોપી પહેરી રાખવામાં આવે છે તેનું શું કારણ ? અને બેસવાની જગ્યાએ રૂમાલ અથવા કટાસણું વિગેરે પાથરવામાં આવે છે તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—ટોપી પહેરી રાખવાનો રીવાજ તો અમારાં તરફ ખીલકુલ નથી, અહીં તો ઉઘાડે માથે સૌ બેસે છે. નીચે આસન નાખવાનું કારણ જયણા સ્વચ્ચાય અને એક સરખી સ્થિરતાથી એકજ નિર્માણ કરેલી જગ્યાએ બેસી રહેવાય તે છે.

પ્રશ્ન—૪૮ આયંબિલ શબ્દનો અર્થ શું ? એવી રીતે લુખા પદાર્થો ખાવાનું અને છ વિગય ત્યાગ કરવાનું શું પ્રયોજન છે ?

ઉત્તર—આયંબિલમાં ગળે સીધો ઉતરી જાય તેવો પદાર્થ ખાધને અથવા સો વર્ષની દાંત રહિત ધયેલી ટોશી દહીં ગળે ઉતારે તેમ સ્વાદ કર્યા વગર રસકચ વગરનું ભોજન એક ટંક નિયત સ્થળે કરીને સંતોષ રાખવાનો છે. એ પ્રમાણે છ વિગય તલને લુખા પદાર્થો ખાવાનું પ્રયોજન રસોદ્રિયને વશ કરવી તે છે. એ અનેક પ્રકારના તપો પૈકી એક પ્રકારનો તપ છે. એથી દેહની અને આત્માની બંનેની શુદ્ધિ થાય છે, અધ્યવસાય નિર્મળ થાય છે, તેમજ એ તપ વિઘ્નહર છે. શ્રીપાળાદિકે તે તપથી દ્રવ્ય ભાવ બંને પ્રકારનો લાલ મેળવેલો છે. તેનું સંસ્કૃત નામ આચામાસ્લ અથવા આચામ્લ છે. તેનો અર્થ ખીજે કરેલો છે તે બેઈ લેવો.

પ્રશ્ન—૪૯ વૈષ્ણવો કઠોળને તેમજ તેની દાળને પલાળીને તેમાં કણુગા પુટ્યા પછી ખીજે દિવસ ખાય છે તે શ્રાવકોને માટે વજર્ય છે—ખાવા લાયક નથી તેનું શું કારણ ? બે અનાજ પુટવાનું કારણ હોય તો ખાજરી ને બુવારની ઘાણી પણ તે અનાજ પુટવાથી થાય છે તે કેમ ખવાય ?

પ્રશ્નોત્તર.

૧૮૭

ઉત્તર—પુટવા પુટવામાં ફેર છે. કઠેળમાં જે ફણુગા પુટે છે તે તો સજીવ અનંતકાય છે, તેથી તે શ્રાવકથી જવાયજ નહીં, ધાણી કરવામાં તે અનાજનો દાણો માત્ર પુટે છે એમાં કાંઈ જીવોત્પત્તિ થતી નથી. ધાણી તો અચિત્ત છે.

પ્રશ્ન—૫૦ મુંગધમાં લીલા નાળીયેરનું પાણી પીવાનો રીવાજ છે તે પાણી પીવામાં શ્રાવકને કાંઈ બાધ છે ?

ઉત્તર—લીલા શ્રીફળ પ્રત્યેકવનસ્પતિકાય છે તેથી તે ફેડીને તેલું પાણી તૃષા છીપવા માટે પીવામાં શ્રાવકને ખાસ બાધ નથી. માત્ર એથી સંસેદ્રિયને પુષ્ટિ મળે છે તેથી બનતાં સુધી તેવી પ્રવૃત્તિ ઓછી કરવા યોગ્ય છે.

પ્રશ્ન ૫૧—દેવદ્રવ્યના પૈસા સારી જમીનગીરી લઈને શ્રાવકને ધીરી શકાય કે કેમ ? એ પૈસા મુસલમાન, પારસી, યુરોપીયન વિગેરે અન્ય ધર્મીને ધીરવામાં આવે અને તેઓ તે દ્રવ્યવડે અનેક પ્રકારના પાપારંભનાં કર્મો દાનનાં કાર્યો કરે તો તેવી ધીરધાર કરવી એ યોગ્ય છે ? એમ ધીરધાર કરનાર કાંઈ દોષના ભાગી થાય છે ?

ઉત્તર—સારી જમીનગીરીથી શ્રાવકને કે કોઈને પણ ધીરી શકાય; ખાંડી પાપારંભના વ્યાપાર કરનારાઓ સ્વકોમવાળા કે અન્ય કોમવાળાઓને એ દ્રવ્ય ધીરવું ને વ્યાજ ઉપભવવું એ શાસ્ત્રકારોએ યોગ્ય ગણ્યું નથી. એવી રીતે ધીરધાર કરનારા તો યોગ્ય કરતા હોય એમ લાગતું નથી, તેથી એમાં સુધારો થવાની બહુ જરૂર છે.

પ્રશ્ન ૫૨—ઋતુવંતી સ્ત્રી પ્રતિકમણાદિના સૂત્રો ને સ્મરણો (સ્તોત્રો) મોઢે બોલી શકતી નથી, પણ સાંભળવાની છુટ છે એ બરાબર છે ? યોગ્ય છે ? અને એવો ભેદ રાખવાનું શું કારણ છે ?

ઉત્તર—સૂત્રો, સ્મરણો વિગેરે ઋતુવંતી સ્ત્રી સ્વમુખે બોલે તો તેથી જ્ઞાનની આશાતતા થાય છે. પ્રતિકમણ પણ પૌષધાદિ પ્રસંગે શિવાય તેને સાંભળવાવામાં આવતું નથી. સ્તોત્રો ને સ્મરણો મંત્રાક્ષરવાળા હોવાથી તે સાંભળે એમ બોલવામાં આવતા નથી. ઋતુવંતી સ્ત્રી નીતિ કે ધર્મસંબંધી કોઈ પણ બુકને અટકે કે લઈને વાંચે તે પણ આશાતતા યુક્ત લેખાય છે.

૧૮૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પંચાસણ શ્રી પદ્મવિજયણ કૃત

શ્રી કપલદેવનું સ્તવન. સાર્થ.

- પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ, જ્ઞાસ સુગંધી રે કાચ;
કંપવૃક્ષ પરે જ્ઞાસ, ઇંદ્રાણી નયન જે, ભૂંગપરે* લપટાય-- પ્રથમ૦૧
રોગ ઉરગ^૧ તુજ નવી નડે, અમૃત જેહ આસ્વાદ;
તેહથી પ્રતિહત^૨ તેહ, માનુ કોઈ નવી કરે, જગમાં તુમશું રે વાદ-પ્રથમ૦૨
૧ વગર ધોઈ તુજ નિરમળી, કાયા કંચન વાન;
નહીં પ્રવેદ લગાર, તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરું^૩ ધ્યાન-- પ્રથમ૦૩
૨ રાગ ગયો તુજ મનથકી, એહમાં ચિત્ર^૪ ન કોચ,
રૂધિર આમિષથી રાગજ, ગયો તુજ જન્મથી, દુધ સહોદર^૫ હોય-પ્રથમ૦૪
૩ *વાસોધ્યાસ કમળ સમો, તુજ લોકોત્તર વાત;^૬
૪ દેખે ન આહાર નિહાર, ચર્મ ચક્ષુ ધણી, એહવા તુજ અવદાત^૭-પ્રથમ૦૫
ચાર અતિશય મૂળથી, ઓગણીશ દેવના કીધ;
કર્મ ખપ્યાથી અગીઆર, ચોત્રીશ એમ અતિશયા, સમવાયાંગે^૮ પ્રસિદ્ધ-પ્ર૦૬
જિન ઉતમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
પદ્મવિજય કહે એક, સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ થાઉં અક્ષય અમંગ-પ્રથમ૦૭
અર્થ

પ્રથમ જિનેશ્વર કપલદેવને હું નમસ્કાર કરું છું. તેમની કાયા સુગંધી હોવાથી કંપવૃક્ષ ઉપર જમરની જેમ ઇંદ્રાણીઓના નેત્રો તેના પર લલચાય છે-લપટાય છે-તેમાં લીન થઈ જાય છે. ૧

રોગરૂપી સર્પ આપના શરીરનો આસ્વાદ (રસ) અમૃત જેવો હોવાથી આપને નહીં શકતા નથી અને તેથી ખીન્નું તો એ થાય છે કે તેથી પ્રતિહત થઈને-પરાસ્ત થઈને કોઈ પણ વાતી તમારી સાથે વાદ કરી શકતા નથી. ૨

તમારી કાયા ધોયા વિના પણ અતિ નિર્મળ છે. કંચન સરખા વર્ણવાળી છે. આપને પ્રવેદ-પરસેવો ખીલકુલ થતો નથી અને આપનું જે ધ્યાન ધરે તેને આપ તારો છો. ૩

તમારા મનમાંથી રાગ નાશ પામી ગયો છે તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી, કેમકે આપના રૂધિર (રોહી) અને આમિષ (માંસ) માંથી પણ રાગ એટલે રંગ નાશ પામી ગયો હોવાથી દુધ જેવા ઉજ્જવળ હોય છે. ૪

* જમરાની જેમ. ૧ રોગરૂપી સર્પ. ૨ પરામવ પામેલ. ૩ આશ્ચર્ય. ૪ રંગ-રમતા. ૫ દુધ જેવા ઉજ્જવળ. ૬ અલોકિત. ૭ પુનાંત. ૮ સમવાયાંગ મૂલમાં.

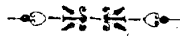
શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

૧૮૬

આપનો આસો-ધાસ કમળ જેવો સુગંધી છે. આપની બધી વાત લોકોત્તર એટલે અલૌકિક-અસાધારણ છે. આપ આહાર નિહાર કરો છો તે પણ ચર્મ-ચક્રવાળા-જ્ઞાનચક્ર વિનાના સામાન્ય મનુષ્યો જોઈ શકતા નથી. આવું અપૂર્વ આપનું વૃત્તાંત છે. ૫

આપને ઉપર પ્રમાણે ચાર અતિશયો તો મૂળથી એટલે જન્મથી જ હોય છે, ૧૬ અતિશયો દેવના કરેલા હોય છે અને ધાતીકર્મનો ફલ થાય છે ત્યારે બીજા ૧૧ અતિશયો પ્રગટ થાય છે. એમ સર્વ મળીને ૩૪ અતિશયો થાય છે. તે શ્રી સમવાયાંગ સૂત્રમાં પ્રસિદ્ધપણે વર્ણવેલા છે. ૬

જિન જે સામાન્ય કેળવી તેમાં ઉત્તમ તીર્થંકર લગવંત તેમના ગુણ ગાવાથી આપણા અંગમાં તેવા ગુણો આવે છે-પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રીપદ્મવિનયજી કહે છે કે-હે પ્રભુ ! મારી તો એટલીજ પ્રાર્થના છે કે આપ એક સમય-મારા મૃત્યુનો સમય બરાબર પાળજો, જાળવજો, સુધારજો કે જેથી હું અક્ષય ને અભંગ થાઉં અર્થાત્ સિદ્ધિપાણી પામું. મારી બીજી કંઈ પ્રાર્થના નથી. હું બીજું કંઈ માગતો નથી. ૮ ઇતિશમ (સ. ક. વિ.)

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

(અનુસંવાન પૃષ્ઠ ૧૫૬ થી)

શ્રીને ગુહ્યની વાત ન કહેવી તે ઉપર એક કોળીની કથા કહે છે:- કુંડળપુર નામના નગરમાં મંથર નામનો એક કોળી રહેતો હતો. તે તાણા-પીંજણીનું કામ કરતો હતો. એક દિવસ તે ઈંધણા લેવા માટે વનમાં ગયો, ત્યાં તેણે એક સ્ત્રીસમનું ઝાડ ઠીક દેખીને કાપવાનો વિચાર કર્યો, એટલે તે ઝાડ ઉપર રહેનાર વ્યંતર કંપ્યો. તેણે તે કોળીને કહ્યું કે-‘આ ઝાડ મારા નિવાસનું છે તેથી તું કાપવું રહેવા દે.’ પણ કોળીએ માન્યું નહીં ને એક કુહાડાનો ધા માર્યો એટલે વ્યંતર વધારે કંપ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે-‘અરે ભાઈ ! કોઈ રીતે આ ઝાડને કાપવું રહેવા દે ને વર માગ. તું માગ તે આવું’ એટલે કોળી કહે કે ‘શું માગવું તે મારી સ્ત્રીને પૂછી આવું.’ એમ કહીને તે પોતાની સ્ત્રીને પ્રેરવા ગયો.

આવી રાસના કર્તા કહે છે કે-‘નરમ રહે તેને કોઈ ગણકારતું નથી, જ્યારે સખત થાય ત્યારેજ તેની ખબર લેવાય છે. એક હાથી નરમ થઈને રૂંધડતો હતો, એટલે તેને કોઈ કુંભાર પોતાને ઘરે લઈ ગયો ને પોતાનું ઘરકામ કરાવવા

૧૬૦

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

લાગ્યો. છતાં તેની જાવતીવાની સંભાળ લેવ નહિ. હાથી કચવાયા કરે. પછી કોઈએ તે હાથીને શીખામણુ દીધી કે-‘ ભાઈ! આમ કોઈ સંભાળ લેશે નહિ, માટે જેવા મોટો છે તેવો મજબુત થઈ જળ ખતાવ.’ એટલે તેણે કુંભારના ઘમ ભાંગી નાખ્યા, ચાક ઉડાડી નાખ્યો, ને જાહાર નીકળ્યો, એટલે તે રાજ-દરબારે હસીશાખામાં બંધાણે ને શેરડીએ ખાવા મળી.’

આ હરીકતે અમુક પ્રસંગે ધ્યાનમાં રાખવાયોગ્ય છે.

હવે પહેલા કોળી ઘરે પોતાની સ્ત્રીને પૂછવા બંધ છે, ત્યાં રસ્તે તેનો એક મિત્ર મળ્યો. તેને કોળીએ કહ્યું કે-‘ મારી ઉપર દેવ તુષ્ટમાન થયો છે તો શું માયું ?’ મિત્ર કહે-‘ રાજ માગજો.’ કોળી કહે-‘ સ્ત્રી કહેશે એમ કરીશ.’ પછી ઘરે જઈ સ્ત્રીને પૂછ્યું અને મિત્રે રાજ્ય માગવા કહ્યું છે તે વાત પણ કરી. સ્ત્રી કહે-‘ રાજ્ય ન માગશો, તમે જક્ષ પાસે જ માથા અને ચાર હાથ ધાય એમ માગો એટલે જમણું કામ થાય, તેથી લક્ષ્મી વધારે આવે.’ કોળી જક્ષ પાસે ગયો ને સ્ત્રીના કહ્યા પ્રમાણે માયું. તેણે ‘તથાસ્તુ’ કહ્યું એટલે ચાર હાથ ને જ માથાં થઈ ગયા.

કોળી ત્યાંથી ઘરે આવવા ચાલ્યો. માર્ગમાં લોકોએ ‘ આ કોઈ રાક્ષસ આવે છે’ એમ બહુી તેને પથરા’ને ઢેળાળાથી મારવા માંડ્યો. ઘણા માણસના મારથી તે માર્ગમાંજ પડ્યો, ને મરણ પામ્યો. કતી કહે છે કે-જેનામાં પોતાનામાં બુદ્ધિ નથી ને સારા મિત્રની સલાહ માનતો નથી, સ્ત્રીના કહ્યા પ્રમાણે કરે છે, તેના આવા હાલ થાય છે.

અહીં વ્યંતરને થોડા પ્રશ્નનો જવાબ પણ મનમાંથી મળી જવાથી તેણે શારદાકુટુંબને તે ઘરમાં રહેવા દીધું ને તે આનંદથી રહ્યું.

શ્રી ઋષભદાસજી અહીં પ્રસંગોપાત કહે છે કે-‘ સ્ત્રીને સલાહ ન પૂછવી એ વાત એકાંતે ન સમજવી, કારણ કે કેવળીભગવતે કોઈ પણ વાત એકાંતે કહી નથી કોઈ સ્ત્રી એવી ડાહી પણ હોય છે કે જેની સલાહ ઉપયોગી થઈ પડે છે, શુભકારક થાય છે. જુઓ! વસ્તુપાળ મંત્રી જેવા મંત્રી નાનાભાઈ તેજપાળની સ્ત્રી અનુપમાદેવીની સલાહ લેતા હતા; કેમકે જે સ્ત્રી કુળવંતી હોય, આકરા વ્રતને પાળનારી હોય ને બુદ્ધિશાળી હોય તે સારી સલાહજ આપે વળી જૈનધર્મ ઉપર પુરતો રાગ હોવાથી પુરૂષને નિશ્ચયત્વ આવરતાં પણવારે, એવી કુળવંતી સ્ત્રીને શુદ્ધ કહેવું ને સલાહ પૂછવી.’ એ પ્રમાણે સ્ત્રીસાથેનું ઉચિત બહુવું. તેને કાંઈ વ્યાધિ થયો હોય તો ઉપેક્ષા ન કરતાં તેનું સારી રીતે ઔષધ કરવું. પાસે રહીને ધર્મ કરાવવો. તે કોઈ પ્રકારનું વ્રત કરે તો તેનું ઉત્તમજી કરવું. દાન, દેવપૂજા, તીર્થયાત્રા વિગેરેમાં સાથે રાખી તેનો ઉત્સાહ વધારવો.

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

૧૬૧

તેને જોઈતું દ્રવ્ય આપવું-અંતરાય ન કરવો; કારણકે સ્ત્રીના કરેલા પુણ્ય-માંથી પુરૂષને ભાગ મળે છે. વળી વીરપરમાત્માએ ધર્મકાર્ય કરે, કરાવે ને અનુમોદે ત્રણેમાં સરણું પુણ્ય કહ્યું છે. કર્તા કહે છે કે-જે ઉત્તમ પુરૂષ હોય તે સ્ત્રીની પાસે પુણ્યકાર્ય કરાવે, અને આ હિતશિક્ષા ધ્યાનમાં રાખીને સ્ત્રીનું ઉચિત યોગ્ય રીતે જાળવે.

હવે પુત્રનું ઉચિત પણ યોગ્ય રીતે જાળવવું. તે સુર પુરૂષ ઠેવી રીતે જાળવે તે કર્તા કહે છે-‘પાંચ વરસનો થાય ત્યાં સુધી લાલન પાલન કરે, પછી નિશાળે મૂકી દશ વર્ષ સુધી ભણાવે, યોગ્ય વયનો થાય એટલે પરણાવે, સોળ વર્ષનો થાય ત્યારથી મિત્ર સમાન ગણે, દેવ ગુરુ ધર્મની ઓળખાણ પાડે, દેવપૂજન, ગુરુભક્તિ, ધર્મક્રિયા વિગેરેમાં સાથે રાખીને જોડે. સત્પુરૂષની સંગતિ કરાવે.’ સત્પુરૂષની સંગતિ પ્રાણીને બહુ હિતકારી થાય છે. જુઓ! વસ્ત્રલચીરીને તેથીજ લાભ થયો. ધર્મવંતની સોબતથી આપણે નાશ પામે. સમકિતની પ્રાપ્તિ થાય. જુઓ અભયકુમાર સાથે મિત્રાઈ કરવાની ઇચ્છા અનાય દેશમાં રહેલા આર્દ્રકુમારને થઈ તો તેને સમકિત પમાડ્યું, તેની કથા આ પ્રમાણે છે—

હાલમાં એકન કહેવાય છે ત્યાં આદન નામનો રાજા હતો. તે વખતે મગધદેશમાં શ્રેણિક રાજા હતો. તે બંને રાજાઓને પોતપોતાને સ્થાને રહ્યા રહ્યા પરસ્પર પ્રીતિભાવ હતો, તેથી તેઓ એક બીજાને સારી સારી વસ્તુઓ ભેટ તરીકે મોકલતા હતા. આદન રાજાને આર્દ્રકુમાર ને શ્રેણિકરાજાને અભયકુમાર પુત્ર હતો. પિતાને લઈને તેના પુત્રોને પણ પ્રીતિભાવ થયો; તેથી એકવાર આર્દ્રકુમારે પોતાના પિતાએ શ્રેણિક રાજાને ભેટ મોકલી ત્યારે પોતે અભયકુમાર માટે કેટલીક વસ્તુઓ ભેટ તરીકે મોકલી. તે વસ્તુઓ મળ્યા પછી તે લાવનારા પાછા જવાના હતા ત્યારે શ્રેણિક રાજાએ આદન રાજા માટે ભેટની વસ્તુઓ મોકલી. તે સાથે અભયકુમારે પણ આર્દ્રકુમાર માટે હાથી ઘોડા વિગેરે મોકલ્યું. તેની અંદર એક પેટીમાં ઋષભદેવજીની મૂર્તિ પૂજના ઉપકરણો સહિત મૂકીને મોકલી. સેવકોને કહ્યું કે-‘આ પેટી આર્દ્રકુમારને હાથેહાથ આપજો અને તે એકાંતમાં એકલા હોય ત્યારે ઉઘાડીને જુઓ એમ કહેજો.’ સેવકોએ તે રીતેજ કર્યું. આર્દ્રકુમારે એકાંતમાં પેટી ઉઘાડી અને પ્રતિમાજી જોઈને બહુજ રાજી થયો. પછી આ આભૂષણ ક્યાં પહેરવાનું હશે? એમ વિચારી હાથે ગળે માથે બધે ઘૂમી જોયું પણ ઠીક લાગ્યું નહિ. પછી સામે મૂકીને જોવા લાગ્યો તો બહુ ઠીક લાગ્યું. તે વખતે તેના મનમાં વિચાર થયો કે-‘મેં આનું કાંઈક જોયું છે.’ ઉઘાડો કરતાં જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું. પૂર્વભાવ દીડો. પૂર્વ

૧૯૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ભવે ચારિત્ર વિરાધેતુ તેથી અનાયઃ દેશમાં ઉત્પન્ન થયાનું સમજાણું, એટલે પછી આર્ય દેશમાં જવાની અને દીક્ષા લેવાની તીવ્ર ઇચ્છા થઈ. તેના પિતા તેને આર્ય દેશમાં જવા દેય તેમ ન હોવાથી છુપી રીતે નીકળી ગયો. આર્ય-ભૂમિ પર આવી દીક્ષા લીધી. અભયકુમારને મળ્યો. પરસ્પર બહુ પ્રેમ થયો. પછી એક વાર રણલના થઈ પણ તેથી વિશુદ્ધ થઈ ચારિત્ર પાળી ઉચ્ચ તપ કરી પ્રાંતે કેવળજ્ઞાન પામીને પાંચસો મુનિ સાથે મોક્ષે ગયા.

આ બધા સત્સંગતિનાં કુળ છે, તેથી પિતાની ખાસ કૃત્ત્ય એ છે કે-પુત્રને સત્પુરૂષ સાથે જોડી દેય, તેની સંજાત કરાવે, એ પ્રમાણે થવા તે ઋદ્ધિ, રમણી, યશકિર્તિ પામે છે ને આનંદ કરે છે. ઋષભદાસજી કહે છે કે-‘આ હિતશિક્ષા તે માણસજ સાંભળશે કે જેને નિદ્રા થોડી હશે અને હાંસી તથા વિકધાનો કરનારો નહીં હોય, તેમજ અભિમાનને દૂર કર્યું હશે. જેઓ ધર્મ્યા, માન વિગેરે તજી દઈને આવી હિતશિક્ષા સાંભળે છે, તેનામાં અવશ્ય ચતુરાઈ આવે છે અને તેનું પરિણામે બહુ હિત થાય છે.’

હવે પુત્રને યોગ્ય વયે પરણાવે ત્યારે સરખા રૂપરંગવાળી, સરખી વયની, સરખા કુળની કન્યા લુએ. જો એ બધાં વાનાં સરખાં હોય છે તોજ જોડું મુખી થાય છે અને જો અણુમળતાં હોય છે તો વિડંબના થાય છે. પ્રકૃતિ પણ બંનેની મળે છે તોજ પરસ્પર મન મળે છે ને આનંદ થાય છે, નહિ તો બંને વ્યભિચારમાં પડી આબરૂ ગુમાવે છે ને શરીરને પણ પાયમાલ કરે છે. સ્ત્રી પુરૂષની અણુમળતી જોડ હોય તેની કેવી સ્થિતિ થાય છે તે ઉપર એક દૃષ્ટાંત કહે છે:-

ધારાનગરીમાં ભોજરાજ રાજ્ય કરતો હતો, તે બહુ ન્યાયી હોવાથી તેની બધી પ્રજા આનંદ કરતી હતી. તે નગરીમાં એક ચોર હતો. તે રોજ રાત્રે ખાતર દઈને ચોરી કરતો હતો. એક દિવસ એક ઘરમાં ખાતર પાડીને અંદર પેડો. તે ઘરમાં સ્ત્રી ભત્તાર બંને વહે છે, કોઈ કોઈનું વચન સાંખતા નથી. પુરૂષ કહે છે કે-‘રે ભુડી! તું આ ઘરમાંથી ચાલી જ તો મને મુખ થાય.’ સ્ત્રી કહે છે કે-‘ભુડી તારી મા, મને ભુડી શેની કહે છે?’ પુરૂષ કહે છે કે ‘તું બોલે છે ત્યારે બરાબર ડાકણ જેવી લાગે છે.’ સ્ત્રી કહે-‘ડાકણ શેની, હજી તને તો ખાધો નથી?’ પુરૂષ-‘અરે શંખણી! આવું શું બોલે છે?’ સ્ત્રી-‘શંખણી તારી જાણારી.’ પુરૂષ-‘અરે સાંખણ! સામી ગાળ કેમ દે છે?’ સ્ત્રી-‘તારાથી સાપે સારા હોય છે.’ પુરૂષ-‘રાંડ! બોલતી બંધ થા, નહીં તો માથામાં મૂશળું મારીશ.’ સ્ત્રી-‘તો હું પાટલે પાટલે તારૂં માથું ફેડી નાખીશ.’ આમ બોલવાથી પુરૂષને કાળ ચર્યો તે સ્ત્રીને ચોટલાવડે પકડી એટલે સ્ત્રીએ હાથ ઉપર વડચકું બંધ્યું, તેથી હાથ છુટી ગયો. આ પ્ર-

શ્રી હિતશિક્ષાના ત્રાસનું રહસ્ય.

૧૯૩

માણે વઢતાં વઢતાં થાક્યા ત્યારે પુરૂષ છેટે જઈને ભોંયપર સુઈ ગયા. સ્ત્રી મોટા ઘરની દીકરી હતી પણ કંઈ કદરૂપી હતી, તે ઢાલીઆપર ચડીને સુઈ ગઈ. પછી બન્ને ઉંઘમાં ઘોરવા લાગ્યા.

આ બધું જોઈને ચોરે વિચાર્યું કે-‘આ તો પરમ દુઃખી છે, તેથી આના ઘરમાંથી તો કાંઈ લેવું નહીં.’ આમ વિચારી ત્યાંથી નીકળી જઈ બીજે ઘરે ખાતર દીધું. તે ઘર ગણિકાનું જાણીયું. તે ઘરની માલેક ગણિકા એક કે-લીઆ સાથે અનેક પ્રકારની ક્રિડા કરે છે. તે મધુરાં વચન બોલે છે. તે જોઈ ચોરે વિચાર્યું કે-‘આનું કોણ લેય ? આ દ્રવ્યને માટે પોતાના શરીરને પણ ખરાબ કરે છે.’

ત્યાંથી આગળ ચાલી ત્રીજે ઘરે ખાતર દીધું. તે ઘર બ્રાહ્મણનું હતું. ચોર અંદર પેઠા, તેવામાં એક ઉંદર ઉંઘતા બ્રાહ્મણની હથેળીમાં મૂતર્યો, એટલે બ્રાહ્મણે સ્વસ્તિ કીધી. ચોરે વિચાર્યું કે-‘આવા લોભીનું કોણ લેય ? કારણકે આનું દ્રવ્ય જશે તો તે મરવા પડશે. આ બીજાના અછતા ગુણ બોલીને દ્રવ્ય લેવું કરે છે, મહાકૃપણને દાતાર કહે છે અને અસતીને મહાસતી કહે છે, નિર્ગુણને ગુણવાન કહે છે અને કાયરને શૂરવીર કહે છે, દાસીપુત્રને કુળવંત કહે છે અને ભરડાને ભગવંત કહે છે. પૂરા સોમ(કૃપણ)ને કરણ કહે છે અને અંધને સૂર્યની ઉપમા આપે છે. રંકને રાજા કહે છે અને મૂર્ખને પંડિત કહે છે. આ પ્રમાણે કહી જેનું તેનું જેવું તેવું દાન મેળવી દુર્ભર પેટ ભરે છે. આવા યાચકનું દ્રવ્ય તો પાપીજ લે છે, માટે આનું તો કાંઈ ન લેવું, મને પરમેશ્વર ઘણું આપશે.’

આ પ્રમાણે વિચારી ત્યાંથી નીકળી જઈ ચોથે ઘરે ખાતર દીધું. ત્યાં પણ સ્ત્રી પુરૂષ બે વઢતા હતા. તેમાં પુરૂષ મોટા શ્રીમંતનો દીકરો હતો પણ કુરૂષ, કૃપણ ને અવગુણનો ભરેલો હતો, તેમજ લક્ષણહીન હતો. તેની સ્ત્રી સામાન્ય માણસની પુત્રી હતી, પણ રૂપવંતી હતી ને ભંડી હતી. તેમજ સદ્ગુણી હતી. એ બન્ને પણ વઢીને થાક્યા એટલે સ્ત્રી ભોંયપર જઈને સુતી અને પેલા ભાઈ ઢાલીઆ પર ચડીને સુઈ ગયા. એ બન્ને પણ થાકેલા હોવાથી ઉંઘમાં ઘોરવા લાગ્યા.

હવે ચોર વિચારે છે કે-‘આ બન્ને જોડ મેળવવામાં વિધાતાએ ભૂલ કરી છે, પણ મારે એ બૂઝ ભાંગી નાખવી. વિધાતાએ રૂપવંત ને સુવાળા ધણીને વઢકણી સ્ત્રી આપી છે અને સુંદર સ્ત્રીને ભુડો ભર્તાર આપ્યો છે. હું દરરોજ મારે માટે ચોરી કરી દાન મેળવું છે, પણ આજ તો પરમાર્થ કરું. આ સ્ત્રીને પેલા ભડા ભર્તાર પાસે મૂકું અને ત્યાંથી વઢકણી સ્ત્રીને લાવીને અહીં મૂકું.’ આ પ્રમાણે વિચાર કરી બન્ને સ્ત્રીઓ પૂરી ઉંઘમાં હતી તેવે વખતે

૧૯૬

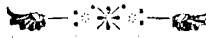
શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગયા અંકમાં એક શ્રાવિકાએ કરેલા

પ્રશ્નનો ઉત્તર.

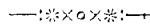
શ્રી સેનપ્રશ્નમાં ખીજ ઉદ્ઘાસમાં ૩૧ મો પ્રશ્ન એવો છે કે—“ છ મહિનાથી વધારે વયવાળા સ્તનપાન કરનારા બાળકની માતા સામાયિક પ્રતિક્રમણ કે પૌષ્ઠમાં તેનો સંઘટ્ટ કરી શકે કે નહીં ? ” ઉત્તર—“ છ મહિનાથી વધારે વયવાળા સ્તનપાન કરનારા બાળકનો સંઘટ્ટ થતે સતે સામાયિક પ્રતિક્રમણદિ વિધાન તેની માતાને કરવાનું મુખ્ય વૃત્તિએ યુક્તિવાળું (યોગ્ય) જણાતું નથી. ”

આની અંદર બાળક પુત્ર હોય કે પુત્રી તે સ્પષ્ટ કરેલ ન હોવાથી બંને પ્રકારનું સંભવે છે, અને તે છ મહિનાનું થતાં સુધી તો તેનો સંઘટ્ટ વર્જ્ય કહ્યો નથી. ત્યારપછીને માટે પણ મુખ્યવૃત્તિએ નિષેધ કર્યો છે, એટલે તે બાળકને સમજાવી બંને ત્યાં સુધી કોઈને સોંપીને સામાયિક પ્રતિક્રમણદિ કરવું યોગ્ય છે; પરંતુ જો તે બાળકે ધાવણ છોડ્યું ન હોય, કોઈ રીતે બીજાને ધાવીને કે દુધ પીધને રહે તેમ નજ હોય તો ગૌણવૃત્તિએ તેના સ્તનપાન કરાવવા પૂરતાજ સંઘટ્ટના કારણથી સામાયિક પ્રતિક્રમણ કે પૌષ્ઠ ન કરવા એ યોગ્ય જણાતું નથી; કારણ કે તે બાળક કોઈ અન્ય વિકાર ઉત્પન્ન કરે તેમ નથી, માત્ર મોહનું સાધન છે, તે દૂર કરવાની આવશ્યકતાને લઈને ઉપરનું કથન છે. પરંતુ વ્રતધારી શ્રાવિકાને—પૌષ્ઠાદિક કરવાના નિયમવાળી શ્રાવિકાને તે કારણથી પૌષ્ઠાદિ ન કરવા એ યોગ્ય જણાતું નથી. આ બાળકમાં વિદ્વાન ગુનિમહારાજઓએ પોતાનો વિચાર જણાવવા કૃપા કરવી.

વર્તમાન સમાચાર.

ભાવનગરમાં મહોત્સવ.

પંચાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિ પ્રમોદવિજયજી-એ જેડ વહિ ૪ થી નવકાર મહામંત્ર સંબંધી તપ તેના અક્ષર સમાન ૬૮ ઉપવાસનો શરૂ કર્યો છે. નવકારના નવ પદ પૈકી પ્રત્યેક પદના અક્ષર જેટલા ઉપવાસ ને પારણ એમ અવિચ્છિન્નપણે કરે છે. છેલ્લું પારણ ભાદ્રપદ શુદ્ધ ૬ કું કરવાના છે. ક્ષમા સાથે તેમજ જ્ઞાતામ્યાસ સાથે તપ કરતા હોવાથી બહુ

વર્તમાન સમાચાર.

૧૯૭

શોભા આપે છે. એ પ્રસંગે શ્રી ભાવનગરના સર્વે શ્રી શત્રુજયની રચનામાં પ્રભુ પદ્મરાવીને શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૫ થી અઠ્યાઈ મહોત્સવ શરૂ કર્યો હતો તે વદિ સાતમે પૂર્ણ થયો છે. જળયાત્રાનો વરઘોડો વદિ ૬ થે ચડાવવામાં આવ્યો હતો. તપસ્વી મુનિરાજને શરીરે સારી રીતે સાતા રહી છે.

ઉમરાળા પાંજરાપોળ લોટરીનું પહેલું

ટ્રાઈગ-ટીટ્રીટ ૩૭૫૦૦ નું

શ્રાવણ વદિ ૭ મે તથા વદિ ૮ મે ભાવનગર ખાતે કાઢવામાં આવ્યું છે. ઈનામ રૂા. ૧૫૦૦૦ ના ૩૧૦૨ કાઢ્યા છે. ઘણા મોટા ઈનામો ગરીબ સ્થિતિ-વાળાનેજ મળ્યા છે. તેનો નામ ને નંબર સાથેનો રિપોર્ટ છપાય છે.

શ્રી રામી ગામમાં થયેલ તપસ્યાઓ.

ઉત્તમ મુનિમહારાજનાં ચતુર્માસ રહેવાથી શ્રાવક શ્રાવિકાવર્ગને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપાદિકને અંગે અનેક પ્રકારના લાભ થાય છે. વ્યાખ્યાન વાણી સંભળાય છે. જ્ઞાનાભ્યાસ થાય છે, મહોત્સવો થાય છે, પૌષ્ઠ પ્રતિક્રમણાદિ વિશેષ થાય છે અને તપસ્યાઓ પણ સુવિશેષપણે થાય છે. રાધણપુર નજીક આવેલાં શ્રમી નામના ગામમાં પંન્યાસજી શ્રી ભક્તિવિજયજી ચતુર્માસ રહેલા છે. તેમના ઉપદેશથી ત્યાંના શ્રાવક શ્રાવિકાઓને અનેક પ્રકારના લાભ થયા છે. તપસ્યા પણ બહુ થઈ છે. હાલ પર્યુષણને અંગે નીચે પ્રમાણે તપસ્યા થઈ છે.

૧૨ માસખમણ, ૧ એકવીશ ઉપવાસ, ૪ પંદર ઉપવાસ, ૩૪ સોળ ઉપવાસ (અઠ્યાઈ વગેરે હવે થશે.)

મુનિવિહારનો આવો અપ્રતિમ લાભ બાણી મુનિ મહારાજાએ વિહારમાં ઉદ્યુક્ત રહેવું અને શ્રાવકોએ પ્રયાસ કરીને ચતુર્માસ કરવા લઈ આવવાની ચીવટ રાખવી.

❀:—:❀:—:❀

પુસ્તકોની પહોંચ.

૧ સુમતિ સ્તવન સંગ્રહ.

આ છુકમાં શ્રી વિજયનાંદ સૂરીશ્વરજીના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી સુમતિ-વિજયજીના કરેલા સ્તવનાદિકનો સંગ્રહ છે. એકંદર ૧૪૪ છે. તેમાં શ્રી પાર્શ્વનાથજીના સ્તવનો પદો મળીને ૩૩ છે. વાંચવા ને કંઠે કરવા લાયક છે. પ્રભુ પાસે કહેતાં આનંદ ઉપજે તેવા છે. એ છુક શ્રી આત્માનંદ નૈન સલા. અંબાલા તરફથી મહાર પડેલ છે. કિંમત ૭ આના રાખેલ છે.

૩૦૮

શ્રી જૈન ધર્મે પ્રકાશ.

૨ શ્રી આત્માનંદ જૈન શિક્ષાવર્ણી.

આ બુદ્ધ માર્ગના લાગભવશાસ્ત્રને લખેલી છે અને શ્રી આત્માનંદ જૈન મંત્રાલયમાં તરફથી બહાર પડેલ છે. બાપા હિંદી છે. એની અંદર નીતિ-વિજ્ઞાન વિભાગ, સામાજિકજ્ઞાન વિભાગ, સૂત્ર વિભાગ અને કાવ્ય વિભાગ એમ ૪ વિભાગ સંમેલ છે. કુલ ૫૦ પાઠ છે. પ્રયાસ બહુ વિશેષ કર્યો છે. બુદ્ધમાં મુનિ-તા, પ્રતિભા, સિદ્ધવ્રતના એમ એકંદર ૮ ફેર છે. કિંમત માત્ર ૪ આના સળેલ છે.

૩ દંડક પ્રકરણ. હિંદી અર્થ સહિત.

આ બુદ્ધ શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ, આશ્રા તરફથી છપાઈને બહાર પડેલી છે. પંડિતજી મુળસાલજીએ તૈયાર કરી છે. પ્રારંભમાં નિવેદન અને પછી ૨૪ દંડકનું અને ૨૬ દ્વારનું સ્વરૂપ બહુ વિસ્તારથી આપેલ છે. પછી ૨૪ દંડકો સાથે દ્વારોની યોગ્યતા પણ લખેલી છે. છેવટે એ પ્રકરણની મૂળ ગાથા સંદૃષ્ટ છાંયા અને હિંદી શબ્દાર્થ સાથે આપેલી છે. પ્રકરણના અભ્યાસીને બહુજ ઉપયોગી છે. પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. કિંમત પાંચ આના છે.

૪ જૈન ધર્મના વિષયમાં અજૈનવિદ્વાનોની સંમતિઓ.

આ સંગ્રહ જૈન ધર્મની મહત્વતા બતાવવાને માટે બહુજ ઉપયોગી છે. બાપા હિંદી છે. ખાસ વાંચવા વંચાવવા લાયક છે. મુન્શી કેસરીમલ મોતીલાલ સંકા. ખીયાવરવાળાએ સંગ્રહ કરીને પ્રકાશિત કરેલ છે. કિંમત છ પાઈ રાખી છે. પણ તેની વાસ્તવિક કિંમત બહુ વિશેષ છે. મંગાવનારે ખીયાવર કે. અર્જુનવીસ કરીને પણ લખવો.

૫ ચોથો કર્મચંદ-હિંદી અનુવાદ સહિત.

આ કર્મચંદમાં પંડિતજી મુળસાલજીએ ઘણા પ્રયાસ કર્યો છે. અનેક ગાળોના સ્પુટ કરીને સમજાવી છે. અનેક શાસ્ત્રોના આધાર લીધેલા છે. તેના નામ પણ આખ્યા છે. અનુવાદ ઉપરાંત ટીકા, ટીપ્પણી તેમજ ત્રણ અધિકારમાં પરિશિષ્ટો આખ્યા છે. તે ખાસ વાંચવાને સમજાવવા લાયક છે. પ્રતાપના બહુજ વિસ્તારથી પુષ્ટ પદમાં લખી છે. પ્રાંતે આની અંદર અવેક્ષા પ્રાકૃત શબ્દોના ક્રેપ હિંદી અર્થ ને સંસ્કૃત શબ્દોના સાથે આપેલ છે. કિંમત એ રૂપીઆ સળેલ છે, તે પ્રયાસના પ્રમાણમાં વિશેષ નથી. પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ, આશ્રા છે.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મૂળ. ભાગ ૪ થો. સ્થંભ ૧૯૫૨૪.

કિંમત ત્રણ રૂપીઆ.

આ ભાગ હાલમાં બહાર પડ્યો છે. એમાં એ ગ્રંથ પૂર્ણ થયો છે, એની અંદર સહાય બીલકુલ મળેલી નથી; છતાં અનેક સંસ્થાઓને તેમજ મુનિ-મહારાજને અને સાધ્વીજીને ભેટ અપાયેલ છે. જે મંગાવે તે સર્વને ભેટ આપવાનું બની શકતું નથી, તેથી કેટલાક મુનિરાજને ખોટું લાગવા જેવું થાય છે, પણ અમે નિરૂપાય છીએ. લાઈફ મેમ્બરને કિંમતમાં એક રૂપીઆ ચોછો ફેવામાં આવે છે. પોસ્ટેજ આડ આના લાગે છે. બહુજ ઉપયોગી છે.

શ્રી ત્રિપદ્ધિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતરના દશે પર્વ મળી શકે છે.
દરેક જૈન બંધુએ રાખવા લાયક છે.

વિભાગ ૧ ભો. પર્વ ૧-૨ શ્રી ઋષભદેવ-અન્નિતનાથ ચરિત્ર.

૩-૪-૦

વિભાગ ૨ ભો. પર્વ ૩ થી ૬ શ્રી સંભવનાથજીની ગુનિસુવ્રતસ્વામી
સુધીના ચરિત્રો.

૨-૪-૦

વિભાગ ૩ ભો. પર્વ ૭-૮-૯ જૈન રામાયણ અને ૨૧-૨૨-૨૩

મા પ્રભુના ચરિત્રો.

૪-૦-૦

વિભાગ ૪ થો. પર્વ ૧૦ મું. શ્રી મહાવીરસ્વામી ચરિત્ર.

૨-૮-૦

ચારે વિભાગ સાથે મંગાવનાર પાસેથી રૂ. ૧૧ લેવામાં આવશે.

ચરિત્રિય પર્વ ભાષાંતર પણ આના સંબંધવાળું છે. તેમાં શ્રી જંબૂસ્વામીનું

ચરિત્ર ૧૮ કથાઓ સાથે અને બીજા આચાર્યોના ચરિત્રો છે. ૧-૮-૦

શ્રી પ્રિયંકર નૃપ ચરિત્ર ભાષાંતર.

આ શ્રી ઉવસંગહરં સ્તોત્રના પ્રભાવ ઉપર આપેલું ચરિત્ર છે. તેની આ બીજી આવૃત્તિ છે. બહુ રસિક છે. વાંચવા માંડ્યા પછી પૂરું કથા શિવાય મૂકાય તેમ નથી. પ્રાંત ભાગમાં વધારે ગાંધાના ઉવસંગહરં આપેલા છે. કિંમત છ આના રાખેલ છે.

પોસ્ટેજ ૦-૧-૬

શ્રી પાક્ષિક સૂત્ર, શ્રમણ સૂત્રાદિ સંગ્રહ.

(સંસ્કૃત કાયા ને ગુજરાતી અર્થ સહિત.)

આ પ્રતાકારે બહાર પાડેલ બહુ ઉપયોગી પુસ્તક છે. ગુરૂલીલ લાલશ્રીજીનો એમાં ઘણો પ્રયાસ છે ને શ્રાવિકાસમુદાયની આર્થિક સહાય છે. સાધુ સાધ્વીને બહુજ ઉપયોગી છે. અર્થ ટીકાને આધારે વિસ્તારથી આપવામાં આવેલ છે. ચાર પાક્ષિક ખામણો ને આહારના ૪૭ દોષ પણ આપેલ છે. કિંમત રાખવામાં આવી નથી. સમુદાયના અગ્રણીના પત્રથી જરૂર પૂરતી ભેટ મોકલાય છે. પોસ્ટેજ ચાર આના લાગે છે તે મંગાવનારે આવકદાર મોકલવું પડે છે. આ બાબત પત્ર ગુરૂલીલશ્રી લાલશ્રીજી ઉપર મંચણપુરી બત્તરમાં શ્રાવિકાને ઉપાશ્રયે. લાવનગર-કરીને લખવો.

બહાર પડી ચુક્યો છે

કમલસંયમીત્રીકા હુક્ક.

ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર. પ્રથમ ભાગ.

બીજાકુલ અપ્રસિદ્ધ આ ટીકા ઘણીજ સુંદર અને વિદ્વાન તથા સમાજ પ્રેમીઓના તમામને માટે ઉપયોગી છે. ઉઝી બતના પ્લેન સીત્તર સ્તલી પ્રાચીન ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવવામાં આવેલ છે. આવા મહાન ગ્રંથ ફરી છપાવી શકાતો નથી. પહેલા ભાગની કિંમત માત્ર રૂ. ૩-૮-૦ રાખવામાં આવી છે. ઉપરની તમામ રકમ જ્ઞાનકાર્યમાંજ વપરાશે માટે તાકીદે મંગાવો.

શ્રી વિજય ધર્મ લક્ષ્મી જ્ઞાનમંદિર.

૬૦ બેસનગંજ, આગરા. AGRA CITY.

પ્રતિક્રમણના હેતુ.

આવૃત્તિ બીજી.

કિંમત આઠ આના.

પ્રતિક્રમણ કરનારા દરેક બંધુઓએ-શ્રાવકોએ તેમજ શ્રાવિકાઓએ ખાસ વાંચવા લાયક છે. તે વાંચ્યા પછી પ્રતિક્રમણ કરતાં જુદોજ ભાવ પ્રગટ થાય છે. પ્રતિક્રમણની અંદરનાં સૂત્રોના અર્થ જાણનારને આ બુક વાંચતાં બહુ આલ્હાદિ થાય તેમ છે. આવી ઉપયોગી બુક સાધુસાધ્વીઓએ પણ બેઠાં બેઠાં ગ્રંથ વાંચી ત શકે તેમજ વાંચવા યોગ્ય છે. પોસ્ટેજ એક આનો.

શ્રી ઉમરાળા પાંજરાપોળ લોટરી.

હેડ ઓફીસ-ભાવનગર.

સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થ સાધો.

સં. ભાવનગરની નામદાર કાઉન્સીલ ઓફ ઓડમીનીસ્ટ્રેશનની ખાસ પરવાનગીથી બીજું ફોર્મ તા.-૧-૧-૨૪ ના રોજ નીકળશે. ટીકીટ ૧૨૫૫૦. એક ટીકીટની કિંમત રૂ ૧) ઇનામોના સંખ્યા વિગેરે હવે પછી નક્કી થશે.

ભાગ્ય અજમાવવાની આ સુંદર તકનો લાભ લ્યો.

વાર્તાના રસિયા માટે નાના નાના ચરિત્રો.

૧ જય વિજય કથા.	૦-૩-૦	૨ કળાવતી વિગેરેની કથા.	૦-૩-૦
૩ શુકરાજ ચરિત્ર.	૦-૪-૦	૪ સરસ્વતી વિગેરેની કથા.	૦-૪-૦
૫ સુરપાળ વિગેરેની કથા.	૦-૩-૦	૬ યશોધર ચરિત્ર.	૦-૬-૦
૭ આર નત ઉપર ૧૨ કથા.	૦-૪-૦	૮ છ મોટી કથા.	૦-૩-૦
૯ તેર કાઠીયાની કથા.	૦-૩-૦	૧૦ ચંપક શ્રેષ્ઠી ચરિત્ર.	૦-૩-૦
૧૧ રતિસાર ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૨ વત્સરાજ ચરિત્ર.	૦-૩-૦
૧૩ નળ દમયંતી ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૪ સ્થૂળભદ્ર ચરિત્ર.	૦-૩-૦
૧૫ મુરચુંદરી ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૬ જીવનભાનુ કેવળી ચરિત્ર.	૦-૬-૦

૧૬ ચરિત્રો એક આદે લેનારના રૂ. ૩) લેવામાં આવશે.